

MIC. # 9368

ZIKARON GITIN.

זכרון גיטין.

LEGHORN, ITALY: [1706?]
ITALIAN SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

זכרון גטין

א

זכרון גטין יזע ז

שנכתבו בעיר ואם בישראל ליוורנו יע"א

לענין ישראל עמי עגריש את אשתו ולא נשאת אס מותר
 לדור טעה בחלר א' ע' עוטר'ים עיוחדים כלומר
 שזר יחדום לבך והזהירום לבל יתיחדו לא אעכחן מלן
 דאמר דלהרן בלב דכתובות ולרע' עס דכז טב ולהרשבא
 פי אלף דע' ולהר'טבא והנאונים שהביא עס בלי מחלוקת
 והרע'א ב' הנג ס'ק' ובעל חלקת מחוקק לפי מה שהבין
 על קטע פי קי'ט מותר בעבואר בכל הפוסקים הנל ואפי'
 לפי מע' עס פי קי'ט בעל בית עמואל לפי פ' הרעבם וכן הפריח
 עס ולפי מה שכתב הר'טבא ע'ט א'כא לפי מר דדוקא
 פי לא נתיחדו עוטר'ים לבך כי ההיא דזכרי' בן הקלב דלא
 נתיחדו לו עוטר'ים טפי בד' כי הכא לא הולא בטלמו היה
 נזקר לעלא יתיחד ועוד דהתם לא עמי הולא אבל הכא דעמי
 הולא ואיכא עוטר'ים ע' בד' איכא לפי מר דהר'טבא נע' עודה
 וכפ' הרעבם וכמו שחלק בית עמואל נופיה עס לא מהתירולים
 נמלא דכנד לא אעכחן מלן דפלג בהדיא וכן נראה מדברי
 בעל פנה' אה'ע פ'ק' י'ט וכן נראה נב מדברי בעל נג טעום
 עס פי קי'ט "

כשנכתב הגמ' ע' עליה קולפה או ע' עליה קבלה אין -
 כותבים בעם הרע'אה בהטוטרות וכו' כמו שחדיאה

בשאר

בלע"ס "

בשטר הרשאות שלי ידוק פה שיין הנוסח שהביא הנור פו
 קעל נלהד כנהג עלל הזכירו קנין . לא ערלית
 בסדר הנגין . ענתו **בשטר** ונצילה יטל עהרד אבוהב ול
 הנעלל בידי כפי עבעטר הרשאות עליח קבלה שעלחו עשיר
 קוסטאנדילל לניצילה בענת התכנג שכתוב עס וקנינו מיד
 ע פ וכו יגע שחתושים בהנלק עהרס כנבעתי ומהרי קלבי
 ומהריק לטור ללוש כנראה עחשנו לסברת הרב בעל השיטור
 מהזכיר באות עין נבי עליח קבלה וקנינל וכו הובלו דבריו
 ביתה יוסף עס פול יעיהו מלאת רליתי בסדר הנגין הנל
 בעטר עליח קבלה שעלחו עטיר ניצילה לא טעמרדס
 בענת התעב עלל הוזכר בו קנין . וכן טעינו מעשה פה
 ליוורנו יטל בעטנינו זאת התקעל בהרשאות עליח קבלה
 שנעלחה טהכס לעיר פיסל יטל עלל נזכר בה קנין :

התבא

בעלשתי בשבת בעבעה ועשרים יום לירח טמן ענת חטעת
 לפיס וארבע טאות וארבעים ואחת וכו כאלן בלי וורנו
 יטל נבו אטל דניאל בן ילחק וכו אנת אנתתי מרה בת
 דוד וכו הנענדת וכו

- יטקבין יטקב טד
- יטקב בן אברהם טד

התסו

ברביעי בשבת בעערים יום לירח טבת ענת חטעת לפיס
 וארבע טאות ועשים ועע וכו כאלן בלי וורנו וכו אטל
 יוסף בן ליהו וכו אנת אנתתי לנאל בת אהרן וכו הנענדת וכו
 יטקב בן רפל טד
 חיים בן יטקב טד

התפו

התסז

בעני בעבת בארבעה עשר יום לירח שבט ענת חמשת לפים
 וארבע מאות ועשס ועבע וכו' כאלן בליוורנו מתא וכו'
 אכל דכל בן חיים הלני וכו' אנת אנתתי אנתר בת אברהם וכו'
 העומדת וכו'
 יעקב בן רפל עד
 יעקב בן יחק עד

התסח

בעני בעבת בתעטה ימים לירח תמוז ענת חמשת לפים וארבע
 מאות ועשס ותשט וכו' כאלן בליוורנו מתא וכו' אכל
 יעקב עשה דעתקרי יעקב בן יחק וכו' אנת אנתתי קיאריל
 בת עשה וכו' העומדת וכו'
 חיים בן יעקב עד
 דוד בן אברהם עד

וזו לעון התנא עתה ציתוב בעלה קנגט מאחריו נגט על
 ענת אם לא אמות עד תשטה לחדש תמוז ענת חמשת
 לפים וארבע מאות ועשס והוא בכלל לא יהיה נגט
 ואם אמות קודם יום הנזכר יהא נגט מעכשיו ואם לא
 אמות עד יום הנזכר והוא בכלל לא יהא נגט

התפא

באחד בעבת עלשה עשר יום לירח טבת ענת חמשת
 לפים וארבע מאות ועשס ואחת וכו' כאלן בליוורנו
 מתא וכו' אכל עשה בן חיים וכו' אנת אנתתי רבקה ברת
 יעקב וכו' העומדת וכו'
 ליטור בן גרשון עד
 יחק בן יוסף עד

התפב

התפב

ברביעי בשבת בארבעה ועשרים יום לירח שבט שנת
 חמשת לפים וארבע מאות ושמנים וכז כאן בלי וורנו
 מתא וכז אנא דוד בן יצחק וכז אנת אנתתי רחל בת טעה
 וכז הטועדת וכז
 ברוך בן יעקב טד
 אברהם בן יעקב טד

התפג

ברביעי בשבת בשנים עשר יום לירח תשרי שנת חמשת
 לפים וארבע מאות ושמנים ושלש וכז כאן בלי וורנו
 מתא וכז אנא יעקב בן עבתי וכז אנת אנתתי אסתר בת
 ברוך וכז הטועדת וכז
 אברהם בן דוד טד
 עשה חיים בן אברהם טד

התפד

בשני בשבת בשנים עשר יום לירח ניסן שנת חמשת
 לפים וארבע מאות ושמנים וחמש וכז כאן בלי וורנו
 מתא וכז אנא אברהם בן חנניה וכז אנת אנתתי ביר לא
 בת טרדכי וכז הטועדת וכז
 שמואל בן יצחק טד
 דוד בן אברהם טד

זכרון נגין מאותם שהובאו מחוץ לעיר בני עליה

התפע

בשלישי בשבת בתשעה עשר יום לירח אב שנת חמשת
 לפים וארבע מאות ושמנים ואחת וכז כאן בפיסא
 מתא דיתבא על נהר ארנו ועל מי בארת ומטיבור
 אטא

אנא מרדכי בן ברוך וכו' אנת אנתת רחל בת גדליה וכו' הטומדות
ה'וס בליסא וכו'

דוד בן יהושע טד
יערל בן עמחה טד

התק

בעני בשבת תענה ועשרים יום לירח כסלו שנת חמשת לפים
וארבע מאות נעמיים וכו' בלאן במתא עלונקי דטל כיה
ימא מותבה ומטימי מטינות ובאריות מסתלקא אנא רפאל
דמתקרי חיים בר' יוסף הטומד היום בלאן במתא עלונקי הנזכ
וכל שום וכו' אנת אנתת שרה בת משה וכל שום וכו'

יהושע בר חיים הבהן טד

ברוך בר אברהם טד

הטומדות וכו' לא נכתב שנתגרעה נ' עליה . כתב הטורים הוא
כתב רג' ולא ידעתי למה והגע כתוב על הנ"ד

התצנ

באשעי בשבת שנים טערי יום לירח תמוז שנת חמשת לפים
וארבע מאות ותשעים ועלמה וכו' בלאן זבאלגאר
מתא דיתבא על כיה ימא נעל מ' מטינות אנא דוד חיים בן
שמעון הטפונה יערל הטומד וכו' אנת רבקה בת דוד הטפונה פירא
וכל שום וכו' ולאבהתיכי דהנית ארנסתי מן קדמת וכו'

יחאק בן יחיא טד

יום טוב בך מעשה טד

התקה

באחד בשבת שמה טערי יום לירח תמוז שנת חמשת לפים
וחמש מאות וחמש וכו' בלאן באמעגירדס מתא דעתק
אמעגירדס דיתבא על כיה ימא דמתקריא נגיא נעל

נהר אטעמיל אכל משה הטכונה דאקנסטא הטומד היום וכו' (פזל)
אנת אנתתי מדה בת רחלל הטכונה קארטאר אינקנסטא וכו' —
ולאבהתיבי דהנית וכו'
דטל בן אברהם טד
משה בן שמואל טד
הטומדות לא נכתב שנתגדשה **הת** ידי עליה

התקן

ברבישי בעבת משה טעור ינס לירח אייר שנת חמשת
לזיס נחמט מאות נעבט וכו' כאלן זלנזירא עפולא
במלכות נאפול מתא דיתבא על מי באלרת ומעינות אכל
משה דמתקרי דוד בן יוסף הטומד היום כאלן (פזל) אגרי
אקנסתי רחל בת מרדכי דהנית וכו' (מועד פינל)
אפרים בן עבתי טד
גלמה משה בן יצחק טד
ולאבתתי ולארתוי לא נכתב . וכן לא נכתב הטומדות
שנתגדשה עי עליה . **הת** שאם אחרן דאית ליבי ולאבהתיבי
וכו'

התקן

בעני בעבת בענים ועשרים ינס לירח אדר שנת חמשת
לזיס נחמט מאות וכו' כאלן בנינובא מתא דיתבא
על פיקא ימא ועל נהרי ביזאכניו געל נהרי פונפיבידא
אכל נבריא בן טענול וכו' אנת אנתתי טעול נעוב בת דוד
הטומדות וכו'
גלמה בן יצחק טד
יצחק משה בן יוסף טד
וכל ענס נחניכה פתוב כהא **הת** בשות דבר שטול בסוף
ש זלבל דאית לי ולאבהתי הטומד ולא נכתב ולארתוי
וכן לא נכתב וכל ענס נחניכה דאית ליבי ולאבהתיבי ולארתוי

התצח

בשני בשבת בחמשה ועשרים יום לירח לב שנת חמשת לפים
 וארבע מאות ותשעים נשענה וכז כאן בלי נורנו מתא וכז
 אכל ליהו בן עשה וכז אנת אנתתי אסתר בת שמואל וכז הטועדת וכז
 גרשון בן רפל עד
 רפל בן עשה עד

נזה לעון התנאי עבתוב בעלהי הקנא מאחוריו נגט עיט אס לא
 אכול מבאן עד שנים עשר דהיינו יום חמשה ועשרים למדע
 אב שנת חמשת לפים ותלנע יהא נגט ואס אכול תוך יכ מדע
 ניוס פה למדע אב בבבל לא יהא נגט ..

התצט

באחד בשבת בשנים עשר יום לירח אדר עכז שנת חמשת
 לפים וארבע מאות ותשעים נשענה וכז כאן בלי נורנו
 מתא וכז אכל ברנך בן ענתס הכהן וכז ארנסתי רחל בת יחיל
 הטועדת וכז
 יצחק בן עשה עד
 גרשון בן רפל עד

התצט

בחמשי בשבת בתשעה ועשרים יום לירח נימן שנת חמשת
 לפים וארבע מאות ותשעים נשענה וכז כאן בלי נורנו
 מתא וכז אכל ליהו בן עשה גבז אנת אנתתי אסתר בת שמואל
 וכז הטועדת וכז
 אהרן בן עמנון עד
 עמואל בן יצחק עד

~~אסתר בת שמואל~~
 ויהי עתה

התקא

ברביעי בשבת בשעה נשערי • יום לירח מרחשון שנת חמשת
 לפים וחמש מאות נאחת וכז באן בלינורנו מתא
 וכז אנה ששטיה בן יהושע וכז אנת אנתת אסתר בת אברהם
 אפינו וכל שנס נחנכא דאית ליבי דהנית וכז

יחק בן משה טד

נרשן בן רחל טד

לאבהת: כי טד יעמינות לא נכתב שנתרעה עי עליה
 קבלה נהיתה גורת

ברביעי בשבת בארבעה עשר יום לירח תמוז שנת ה'נל
 באן בלינורנו מתא וכז אנה ששול בן יהודה וכז
 אנת אנתת ששמה דמתקרא לנא בת ליהו הטומדות וכז
 יחק בן משה טד
 אברהם בן דוד טד

התקא

ברביעי בשבת בשני ימים לירח שבט שנת ה'נל אנה
 ליטור בן לישמעל וכז אנת אנתת אסתר בת
 רחל הטומדות וכז

יחק בן משה טד
 נרשן בן רחל טד

התקב

בחמישי בשבת בארבעה ימים לירח תשרי שנת חמשת
 לפים וחמש מאות נשתים וכז באן בלינורנו וכז
 אנה שלמה בן שבת וכז אנת אנתת קיאל בת משה וכז
 הטומדות וכז

יחק בן משה טד
 אברהם בן דוד טד

בחי'ש' בעבת בעני ע'ים ל'רח אדר עני שנת הכל כאן בלי וורנו
 מתא וכז אנא ערדכי ח'ים בן אברהם דוד וכז אנת אנתת'
 ב'לא ד'א'ט'א'נג' בת ר'ל ח'ים ד'ע'ת'ק'ר'י ל'ש'ע ח'ים וכז נלא אנתת'
 דה'ית וכז

אברהם בן דוד טד
 יוסף בן יצחק טד

הטומדות וכז לא נכתב שנתגרה ע' עליה

ב'א'חד בעבת בתעטה טער יוס ל'רח אדר השני שנת הכל כאן
 בלי וורנו מתא וכז אנא יצחק בן ח'ים וכז אנת אנתת'
 ג'וד י'כ'ל ד'ע'ת'ק'ר'י ל'ט'ל'ל בת אברהם הלני וכז הטומדות וכז
 יצחק בן עשה טד
 אברהם יצחק בן יוסף טד

התקן

בעני בעבת בעטנה ועשרים יוס ל'רח טמן שנת חמשת ל'פים
 וחמש מאות ועלש וכז כאן בלי וורנו מתא וכז אנא עלטה
 בן אברהם וכז אנת אנתת' אסתר בת יהודה וכז הטומדות וכז
 יצחק בן עשה טד
 אברהם בן דוד טד

התקד

בחי'ש' בעבת באחד ועשרים יוס ל'רח אב שנת חמשת ל'פים
 וחמש מאות וארבע וכז כאן בלי וורנו מתא וכז אנא
 אורי בן דוד ד'ע'ת'ק'ר'י ח'ים וכז אנת אנתת' ב'לא דונא ברר
 חזק'הו וכז הטומדות וכז
 יצחק בן עשה טד
 אברהם יצחק בן יוסף טד

התקה

בעני בעצת בעעריס יוס לירח טרחשון שנת חמשת לפים
נחמט טאות נחמט נכז כאן בלי וורכו מתא נכז אנא יהודה
בן דוד נכז אנת אנתתי עמחה בת ברוך עלוס וכז הטומדת
עלמה בן דטל טד
יוסף בן מרדכי טד

בעליעי בעצת בעני ימיס לירח טכט שנת הזל כאן בלי וורכו
מתא נכז אנא עלמה חי בן יצחק נכז אנת ארוסתי
אסתר בת יהודה נכז הטומדת נכז
אברהם יצחק בן יוסף טד
טקב בן יוסף טד

ברביטי בעצת בעלמה נעמריס לירח פיון שנת הזל כאן
בלי וורכו נכז אנא אהרן דמתקרי טנחס בן יוסף
נכז אנת אנתתי רחל בת יחיל נכז הטומדת נכז
עלמה בן דטל טד
אברהם יצחק בן יוסף טד
נסתפקנו אס אהרן טנחס שניהם מהלידה או א טהס טי
מכל אין נלא יכלנו לבדר האמת י אבל הוא אמה שעס
הטיקרי עכו חותס הפעמיס וגס טולה בו לסת הוא אהרן
והז שהוא טנחס הוא טפל טכ כתבנו דמתקרי בכל

התקז

בעליעי בעצת בתשעה ימיס לירח כסלו שנת חמשת
לפים נחמט טאות נעכט נכז כאן בלי וורכו מתא נכז
אנא טעה בן טענול נכז אנת אנתתי רחל בת יוסף נכז הטומדת
נכז יוסף בן אברהם טד אברהם יצחק בן יוסף טד

באחד בעבת בעשה ימים לירח איר שנת הנל כאן בלי נורנו מתא
וכו אנא דוד בן אברהם וכו אנת אנתת ערה בת אברהם

וכו הטומדת נכו

יטקב בן אברהם טד

אברהם יצחק בן יוסף טד

וזה לעון התנאי הכתוב בעלה הנג מחוריו . נט עמי שאם לא
אמנות טד ינס רח אדר עני של שנת חמשת לפים ותקח לי צורה
והוא בכלל לא יהא נג . ואם אמנות קודם ינס רח אדר עני או בינס
רח אדר עני עלטנו הנזכר יהא נג מעבציו . ואם לא אמנות טד
ינס רח אדר עני הנז והוא בכלל לא יהא נג

בעלישי בעבת באחד ועשרים ינס לירח סיון שנת הנל כאן בלי נורנו
מתא וכו אנא אברהם בן ערדכי וכו אנת אנתת ערה בת

אברהם נכו הטומדת נכו

יטקב בן אברהם טד

אברהם יצחק בן יוסף טד

בעני בעבת בעשה ימים לירח אב שנת הנל כאן בלי נורנו מתא
וכו אנא חיים בן אברהם וכו אנת אנתת דנלצי בת יטקב

וכו הטומדת נכו

יטקב בן אברהם טד

יוסף בן ערדכי טד

התקט

בעלישי בעבת באחד ועשרים ינס לירח אב שנת התק ותשט
וכו כאן בלי נורנו מתא וכו אנא דוד בן ערדכי וכו אנת

ארוסת שמחה בת רפל וכו הטומדת נכו

אברהם יצחק בן יוסף טד

שלמה בן עשה טד

התקיא

באחר בעבת בעני ימים לירח ניסן ענת התק ואחת טערה וכו'
כאן בלי וורנו מתא וכו' אנא יצחק בן נתן וכו' אגא אנתת
עמחה בת שלמה וכו' הטומרת וכו'
אברהם יצחק בן ^{ישראל} עד
אברהם בן דוד עד

התקיב

בעלני בעבת בעלשה ימים לירח סיון ענת התק ושתיים
עערה וכו' כאן בלי וורנו מתא וכו' אנא ראובן בן יצחק
וכו' אנת אנתת וכו' ר"א בת רפאל וכו' הטומרת וכו'
טקב בן אברהם עד
טקב בן יסא עד

בעני בעבת בתעעה ימים לירח סיון ענת הכל כאן בלי וורנו
וכו' אנא בנימין בן לישמע וכו' אנת אנתת זינגיל בת
עשה וכו' הטומרת וכו'
טקב בן אברהם עד
דוד בן שלמה עד

בעני בעבת בעלשה ועשרים יום לירח סיון ענת הכל כאן
בלי וורנו מתא וכו' אנא אברהם בן יעקב וכו' אנת
אנתת ערה בת יצחק וכו' הטומרת וכו'
טקב בן יסא עד
אברהם יצחק בן יסא עד

התקיג

בחי' ע' בעבת בעשרה ימים לירח תענו ענת חמשת ל' פים
 וחמש מאות ועלע עשרה וכו' כאן בלי וורנו מתא
 וכו' אנא דג' בן עמנו וכו' אנת אנתתי רחל בת אברהם
 וכו' הטועדת וכו'
 יטקב בן אברהם עד
 דוד בן עליטה עד
 אט' עאכיו על הטעה היה ימן האנוסים שבספרד ונתעם
 כתבנו שמו בנפ' ל' שהוא שמו על יהודים

הרתקיד

בחי' ע' בעבת בעשרה ימים לירח כסלו ענת חמשת ל' פים
 וחמש מאות וארבע עשרה וכו' כאן בלי וורנו מתא
 וכו' אנא י' חק בן א' עזר וכל עום וכו' אנת ארוסת' רחל בת
 אסתה וכל עום וחטבא דאית לי' ולא תריכי הטועדת היוס
 בלי וורנו מתא וכו'
 יטקב בן אברהם עד
 יטקב בן יוסף עד
 רחל הטעורעת הנו היא שתוקנת וטעינו נגד סדרת הבטל
 נחלת ל' עטביא עשם בטל הלבונע וכתבנו עס אטה
 לבדה כ' סדרת הנט טעונע בס' קפ' ס' ע' וטע קועיות
 שהקעה טל סדרת הלבונע וגם לא כתבנו ולא בהתי' ולא
 ולא טיך

בעשי בעבת ביום עלעים לירח שבט שהוא ר' אדר ענת
 ה'ל כאן בלי וורנו מתא וכו' אנא עשה בן איהו וכל עום
 וכו' אנת אנתתי דינה בת י' חק וכל עום וכו'
 יטקב בן אברהם עד
 יטקב בן יוסף עד

התקין

באחר בעבת בחמשה ימים לירח כפלו ענת חמשת לפים וחמש
 מאות ועבט עשרה וכז כאלן בליורכו מתא וכז אנא אברהם בן
 דוד וכל ענוס וכז אנת אנתתי סול בת דוד וכל ענוס וכז העומדות
 היום בליורכו וכז
 יתקב בן יוסף טר
 יתקב בן שלמה טר

ברביעי בעבת בעטס טער ינס לירח עכט ענת חמשת לפים וחמש
 מאות ועבט עשרה וכז כאלן בליורכו מתא וכז אנא יצחק בן
 שלמה וכל ענוס וכז אנת אנתתי דחל בת כתן וכל ענוס וכז
 הטומדות היום בליורכו מתא וכז
 יתקב בן יוסף טר
 יתקב בן שלמה טר

ברביעי בעבת בעבטה ימים לירח אייר ענת קבל כאלן בליורכו
 מתא וכז אנא משה חיים בן ערדכי וכל ענוס וכז הטומדי
 היום בליורכו מתא וכז אנת אנתתי אסתר בית משה וכל ענוס וכז
 הטומדות היום בליורכו מתא וכז
 יתקב בן אברהם טר
 יתקב בן יוסף טר

ברביעי בעבת בארבעה ושערים ינס לירח אב ענת קבל כאלן
 בליורכו מתא וכז אנא לכסנדר בן יצחק אשר וכל ענוס וכז
 הטומדי היום בליורכו מתא וכז אנת אנתתי פיגאל בת ברוך העבונה
 בענדט הלני וכל ענוס וחטבל דאית ליער אצבת יבי דהוית אנתתי וכז
 יתקב בן אברהם טר יתקב בן יוסף טר
 לא עתכ הטומדות וכז לב עהולא עני עליח יהודה דמתקרי יצחק
 יהודה בן יוסף בטיטן העבונה וולח

והרעאה לעליה הולבת הגג הח' בפוחהדה קודם לזה נערתק
מאותה על סלונקי עפידו ועידי ההרעאה היו מעשה בן
יהודה חיים ויעקב בן דוד

התקיה

באחד בשבת בעמנה וטערים יום לירח לול ענת התק ועמנה
עשרה וכז כאן בלי וורנו מתא וכז אכל מלליק בן דוד
הטועד היום בלי וורנו מתא וכז אנת אנתתי קלארא בת עמול
וכל עום וכז הטועדת היום בלי וורנו מתא וכז
יעקב בן אברהם טד
יעקב בן יוסף טד

התקיט

בעליש בשבת באחד וטערים יום לירח אדר ענת התק
ותשט עשרה וכז כאן בלי וורנו מתא וכז אכל עלמה
בן יעקב וכל עום וכז הטועד היום בלי וורנו מתא וכז אנת
אנתתי דולגי בת נתגל וכל עום וכז הטועדת היום בלי וורנו וכז
יעקב בן אברהם טד
יעקב בן יוסף טד

בעליש בשבת בעמנה וטערים יום לירח אדר ענת הנל כאן
בלי וורנו מתא וכז אכל ילחק בן אברהם וכל עום וכז
הטועד היום בלי וורנו מתא וכז אנת אנתתי לאה בת מיכאל
חיים דמתיקדי מיכאל וכל עום וכז הטועדת היום בלי וורנו וכז
יעקב בן אברהם טד
יעקב בן יוסף טד

נתן נע בשביל עהבת שיעלג נעואה לאמיו היא בת גויה ::

בעל ש' בעצת באחד עשר יום לירח אייר ענת הנל כאן בליורנו
 עתא נכז אנא עמואל תייס דעסקרי עמוול בן אברהם —
 הטוטד היום בליורנו מתא נכז אנת אנתתי ניגורא בת אהרן וכל
 מוס נכז הטוטדת היום בליורנו וכו'
 יטקב בן אברהם טד **אחא**
 יטקב בן יוסף טד

עמוול היה נקרא ואחכ עי מולאין שינו את שמו וקראוהו עמוול
 תייס :

התקד

ברבי ש' בעצת בעשרה ימים לירח אדר ענת התק (נעשרים —
 כאן בליורנו מתא נכז אנא יצחק בן עשה הטוטד היום
 בליורנו מתא נכז אנת אנתתה רבקה בת יצחק הטוטדת היום
 בליורנו וכו'
 יטקב בן יוסף טד
 יצחק בן אברהם טד

הרי זה נמיך והרי את מנורעת בו עמיט ומותרת לבל אדם טע
 שאם לא אמות טד יום רח לנל של ענת התקד לילידה והוא
 בפלל לא יהא נמ . ואם אמות בודס יום רח לנל או בינס רח לנל
 טעטנו הנז יהא נמ מעכשיו . ואם לא אמות טד יום רח לנל הנז
 והוא בפלל לא יהא נמ . נשאר הנמ ביד האשה כדי שימלא בידה
 וברעותה בעטת מיתת הבטל :

התכא

ברבי ש' בעצת בחמשה עשר יום לירח סיון ענת התקכא כאן
 בליורנו וכו' אנא יהושע בן נשון הטוטד היום בליורנו
 מתא נכז אנת אנתתי ערה בת עשה וכל עוס וחניכא דאית לבי
 ולא כהתיכי דקנית אנתתי מן וכו'
 יטקב בן דוד טד
 יצחק בן אברהם טד

נעלמ

שעלך עיני עליך ליהו בן דוד לבי ושידי הרשאה היו אברהם
בן עשה ועמול חיים בן ברוך הכהן

התקב

באחד בשבת בעתים ועשרים יום לירח פיון שנת תשע
לפנים וחמש מאות ועשרים ושתיים וכז' כאלן בלי וורנו
מתא וכז' אלא יעבר הטכונה בער בן לכסנדר וכל שנס וכז'
הטומד היום בלי וורנו מתא וכז' אנת אנתתי בילא דמתקריא
עינדיל בת לב נפתלי וכל סקסדן הטומדת היום בלי וורנו
מתא וכז'

יעקב בן דוד טד

עמול חיים בן ברוך הכהן טד

עינדיל כך שמה בל' וצטרי אשכנז ורל בילא וכך קורים
אותה במקום כתיבת ונתינת הנא ולכן נכתב כז' אטפי
עבשער הכתובה שנכתבה כאלן לא נזכר בילא לא עינדיל

התקב

בשעי בשבת ביום אחד לירח טבת שנת התק ועשרים
ושלש וכז' כאלן בלי וורנו מתא וכז' אלא לעזר בן
דפא דמתקריא עמול יעקב דמתקריא יעקב עמול וכל שנס
וכז' הטומד היום בלי וורנו מתא וכז' אנת אנתתי לילה בת
ליהו וכל שנס וכז' הטומדת היום בלי וורנו מתא וכז'

יעקב בן דוד טד

עמול חיים בן ברוך הכהן טד

התקב

באחד בעבת בחמשה ימים לירח עבת ענת התק וטעמים

וארבע נכז כאן בליורנו מתא אכא יוחנן עלמה

דמתקרי יונה בן יוסף חיים הטוער הינו בליורנו מתא

וכז אנת ארנסת רתל בת מרדכי דהוית ארנסת וכז

יטקב בן דוד טד

שעול תיים בן ברוך טד

הטוערת לא ככתב להיות שני עליה הולבה ה' ליהו בן דוד לבי

בפנינו טדים חט בא בעבת בה ימים לירח עבת ע התקב

לכז למנין שאנו מטא שאן בליורנו מתא דיתבא על

כיא יטא ועל מי בארת ועשיבות מסר יוחנן עלמה דמתקרי

יונה בן יוסף חיים נט כריתות ביד ליהו בן דוד להולכו לארנסתו

רתל בת מרדכי ולתת אותו בידה וכך אמר בפנינו יוחנן עלמה

דמתקרי יונה בן יוסף חיים העגרה לעלוחו ליהו בן דוד הנלך

נט זה לארנסת רתל בת מרדכי ותן אותו בידה בכל מקום

שתמלא ותהי ירך כירי ופך כפי ועשייתך פטעיית ודבורך

כדבורי ונתן אני לך רעות לעשות עליה ועליה אחר עליה אפי

טד ק עלותים ואפי בלא אנט טד עינט הנט לידה ותכח ומיד

כענינט נט זה ליד ארנסת פ בת פ מידך או מיד עלוחך טד ק

עלותים תהיה היא עגורעת טטט ומותרת לבל אדם ופיטט

הנט הם לו שעה ל מתחלת בתיבת ומכא ועשיית בתיבת יטא

ושעה ז מתחלת בתיבת ותרובית ועשיית בתיבת דאית ושעה

ז מתחלת בתיבת ואנט ועשיית בתיבת אדם ועוד יש נקב

בגליון

בגליון שמה ז' בלד לילד על תיבת לבי קח פמו שנטשה עליו ליהו
בן דוד עליה להולינו ככתוב למעלה נכתב ונחתם בעתא ליוורנו
בא בשבת בה ימים לירח טבת ע התקבד לבריאת טולם ועדיו החתו
בו יטקב בן דוד נעטול תיים בן ברוך הכהן ובפנינו בעל העגרה
ז' דמתקרי ז' בן ז' כל עודטות עמאר על נא זה וגם בפנינו קבל
ז' דמתקרי ז' בן ז' העגרה בח' ובשב' התורה עלא לבגל את הגט
ולא את העליחות ומה עראינו ונעשה בפנינו כתבנו ומתענו
עמותינו והכל עריר וקיס ז' טד ז' טד ..
ביעותב תלתא כחדא הנינא נחנא בי דינא דתל כד קתמו
קדענא וכז

התקכה

בשני בשבת בשבטה עשר יום לירח מרחשון שנת התק
ועשרים וחתע כאן בליורנו מתא וכז אגא ליהו
בן אהרן העומד היום בליורנו מתא וכז אגת אגרת
רוזא בת דגל הלני העומדת היום בליורנו מתא וכז
יטקב בן דוד טד
עלטה בן דוד טד

בחמישי בשבת בשבטה ועשרים יום לירח מרחשון שנת
התק ועשרים וחתע וכז כאן בליורנו וכז אגא
אברהם בן דוד הלני וכל שום וכז העומד היום בליורנו מתא
וכז אגת ארומתי ערה בת עשה וכל שום וכז העומדת היום
בליורנו וכז
יטקב בן דוד טד
עלטה בן דוד טד

בעני בעבת בעשה ועשרים יום לירח תשרי שנת התק ועשרים
 נחמש כאן בעתא דיתקריא קאווליאון דיתבא על נהר
 דיתקריא דורטמן ועל ימי בארת אנא מרדכי בן אברהם המבן
 נובי דיעתא אונביון דיתבא על נהר דיתקריא קונדו וכל
 עוס ובן אנת ארנסתי פירלא בת עענוול המכונה נידליא דיעתא
 נכא דיתבא על נהר וואר וכל עוס ובן

יהודה בן יעשה טר

דוד בן יתתיה טר

התקכו

בחמישי בעבת בעני ועשרים יום לירח אייר שנת התק
 ועשרים ושע לבריאת עולם ובן כאן בליוורכו יתא
 וכו אנא כלב בן אביש וכל עוס ובן הטומד הינו בליוורכו
 יתא ובן אנת אנתתי רבקה בת נחום הכהן וכל עוס ובן
 הטומדת הינו בליוורכו ובן

יעקב בן דוד טר

שלמה בן דוד טר

הרי זה נעך והרי אנת מעורעת ממני ומותרת לבל אדם על
 תנאי זה שאם לא אבוא פה עיר ליוורכו מהינו כפ לירח אייר
 שנת התקכו לבריאת עולם עד כלות שני שנים רלנפוס דהיינו
 יום אחד ועשרים נאך בכלל לחדש אייר ישנת התקכו
 יהא נע מטכעין . נאם אבוא בתוך הזמן לא יהא נע .

התקכו

התקפו

ברבישי בשבת בשמנה ושערי יום לירח תשרי שנת התק
 ושערי נעבט לבריאת טולם וכו כאל בלינורנו
 מתא וכו אנא עמנא דאתקרי בטיטן בן אברהם רטל וכל
 שנס ובג הטוטד הינס בלינורנו מתא וכו אנת אנתתי רתל
 בת רחאל וכל שנס ובג הטוטדת הינס בלינורנו וכו

יטקב בן דוד טד
 עלמה בן דוד טד

בשנת בשבת בשמנה ימים לירח אדר שנת התק ושערי
 נעבט לבריאת וכו כאל בלינורנו מתא וכו אנא
 מעה בן מעתם וכל שנס ובג הטוטד הינס בלינורנו מתא
 וכו אנת ארנסתי ערה בת ראובן וכל שנס וכל אבהתי
 דהוית ארנסתי יטן וכו

יטקב בן דוד טד
 רחאל תייס בן נרשון טד

בשנת בשבת בשמנה יום לירח שבט ג' הול לבריאת
 טולם וכו כאל בלינורנו מתא וכו אנא רחאל ברוד בן
 עלמה תייס הכהן וכל שנס ובג הטוטד הינס בלינורנו מתא
 וכו אנת אנתתי דבורה בת אברהם וכל שנס ובג הטוטדת
 הינס בלינורנו מתא וכו

יטקב בן דוד טד
 עלמה בן דוד טד

קרי זה נעך והרי את מעוררת בו ועוונתך לבל אדם עמי שאם
 לא אמות טד ינס ז' למדע אדר ז' על שנת התקפו ללירה והוא
 בכלל לא יהא נמי נאם אמות קודם ז' למדע אדר ז' או ביום
 ז' שצמו הנו יהא נמי נאם לא אמות טד ינס ז' למדע
 אדר ז' הנו והוא בכלל לא יהא נמי ::

בחדשי בעבת באחד ועשרים יום לרח סיון ע התק ~~ועשרים~~ ~~ועשרים~~
 לבריאת עולם למטן וכז כאן בליורנו מתא וכז אלא
 יקב חיים בן עליטה וכל עוס וכז הטומד הינס בליורנו וכז אנת
 אנתתי דחלבית חנניה ליקים דאתקרי חנניה וכל עוס וכז הטומד
 הינס בליורנו מתא וכז

יטקב בן דוד טד

עליטה בן דוד טד

ע' עליח הנלבה עמנו בן ילחק ונוסח ההרשאה פתעל בגמ
 קלא לא . אלא עליה נכתבו סימני הנמ להיות עהיה הכל בעיר
 א ודייט הנמ הם עלמס היו דייט מסירת הנמ בחברת הפופר
 להיות בד עליה מיד העליח ליד האשה והכל ביגס א' . ועטן עליה
 כשענהם בעיר א' עט אהט פ' קמא עט' נה ובהנה יוד אהרן
 ס' קמא סט' קלב עמתיר עשס דבר מעשה ובית יהודה טע באורד
 ובכנה בתלק הח הנקרא מ' העילוח כתב וראיתי בקושטא נעים
 יקרות מתכרעות ע' עליח אטפ' שענהם בעיר א' . נמ פגענ
 בפ הנמ פטיח קמא דעס כתבאר כשהאשה היא חוץ לעיר אנ בכפריס
 הפעופים לעיר שפיר די' ישע וכן עשינו מעשה . נכתב דאתקרי
 לפ עשס חנניה יתירי נשתכח והיו קורין אותנו חנניה ליקים . .

ביום א' ח תמוז מעז הנל נשמה הנמ שהובא מעיר ניניא
 ע' עליח הנלבה שמו בן דנל עכעשה עליח מבכטן

בן ענתס ליד אנתנו עטמה ונתכרעה מענו ע' עלנחו כרין
 וכהלבה . וזה תורח הנמ . ברביעי בעבת י' לרח סיון ענת
 התקבז למטן וכז כאן בניניא מתא דיתבא ביטא אלא בטימן
 בן ענתס הטומד הינס כאן בניניא מתא דיתבא ביטא לביתי
 וכז אנת אנתתי שמתה דהוית אנתתי וכז נמ פטורין וכז

דוד בן עמנו טד

זכריה בן יטקב טד

בפני הר' יצחק והאיל והר' טום והסופר ואחרי טר עשרה בטורה על
בהכ ואשכנזי עלא נכתב בנג וכל שום וכתבא וכז
ולא שם אמה כמנהג כשהיא שתוקית ותיבת פטורין נכתב
בלא יזר בכל הקלן להיות שתלע במנהג ואינו לשינוא
ואשכנזי ששלחו ב' נגין להיותם מסופקים איך אנו כותבים בנימין
אנ חסר או מלא לא נעסר לא החסר :

נוסח שער הטראה על נתינת הנג לעיר ניצחיה מצד על
הכל וזל

במורתב תלתא כחדא הנינא נחלא בז דתל כד הנפק קדענא
עגרי הרעאה מקויימת שהביא בידו הר' שמואל בן
דניאל שטעהו עליה הולכה הר' בנימין בן מנחם ועסר בידו ב'
נעין מטבא המפק כדי לברא את אשתו שמה כנראה עשאר
הרעאה הנז ובבן נתגרשה בפנינו שמה הנז מבלה הנז
ע' עליה הנז כדיו וכהלכה ולראית האמת והלדך חתמנו
שמותינו פה ליוורנו יטא ביום א' ח' תמוז ע' התקכז והכל
שריר וכריר נקיים - -

התקכח

באחד בעבת בעמנה ימים לרח כסלנ שנת התק נעשרים
ושמנה לבריאת טולם וכז כאן בליורנו מתא וכז אבא
יוסף חיים דמתקרי יוסף בן דניאל וכל שום וכז הטומד הינם
בליורנו מתא וכז אכת אכתתי איסמרי ל'יא בת אברהם חיים
וכל שום וכז הטומדת הינם בליורנו מתא וכז

יסקב בן דוד טר

רפאל חיים בן גרשון טר

להיות

להירות שהמוטרי הרחיב האותיות הוכרח להנפיקן שנה אחרת
 נעשה הגמ ימי שעות היות שאינו לשיכובא היות
 הגמ ביב שעות וכפ הרעב בשעות . נעתנה שמוני מללאין
 וטברו ה ימים ונתפרסם העם עי מללאין שעשו לו פגע ב
 ובעם אבי המתברשת לא נכתב העם ה"ב שהוא רפאל לפי שגפטר
 ביום העיני העם ולא נתפרסם :

בשלושי בעבת בשנים ושעריס ינס לירח טבת שנת התק
 ושעריס ושמונה לבריאת עולם וכז כאן בלי וורנו
 מתא וכז אנא ליהו חזקיהו דמתקרי ליהו בן עלמה יהודה תייס
 דמתקרי עלמה וכז העומר היום בלי וורנו מתא וכז אנת אנתת
 רחל בת יצחק וכל שום וכז העומדת היום בלי וורנו מתא וכז
 עלמה בן דוד טר
 רפא תייס בן גרשון טר

גמ יצחק גומי ידים פיטיא שנתן על תנאי אם אמות וכז כמע
 בטקומו נשאר ביד האשה כדי שיהיה ברשותה קודם שיתת
 הבטל ונכב מענה קודם שיתתו ונשרף קודם הגעת הזמן
 שהתנה . ושקלנו וערו הרבה חכמי העיר ובראשם החיל ואחר
 עין הרבה נכמה הדין שאין לריך לבתוב גמ אחר ולא עם מעשה
 בד על קבלת עדות מהטריס שחתמו בגמ והיו עידי מעירה
 אינו לריך . לא מבטיא ליבא דרע . שמובר דמעטציו רל בעטת
 נתינת הגמ והרי נתברשה תכח ועיר לא אפי ליבא דרית והתוספות
 שמובריס דמעטציו רל שעה א קודם שיתה מה נוטיל בהטראת
 הטריס ומעשה בד אס קנמ אינו בטולם . ועוד געם אחר שעוס
 דנפיק מענה חורבה כשהלבו הטריס לעה תשאר טמונה . וגמ
 ב אינו לריך שלא להוליא לעז על הראשונים שלעולם נהגו
 כסברת רע . שאין לריך שישאר הגמ ביד האשה כדי שיהיה
 ברשותה בשעת שיתת בעלה העטרע ועלז . ומן התימה איך לא
 הביא דברי התשבץ בשות ח' ב' פי קכ"ג עכ"ל להדיא יטע

הַדְרֵאֵשׁ כָּלֵל הִי שֶׁזוֹ רְאוּבֵן דָּר בְּעֵבְרִיא וְשֶׁלֹּחַנָּה לְאַשְׁתּוֹ
לְצַפְרֵי שֵׁי גַם בְּהַרְשָׁאָה מִקַּיִימַת וְטַנָּה אֶת עֲמֻטָּו
הַדָּר בְּצַפְרֵי עֲלִיָּה לְבַרְשׁ אֶת אֲשֵׁתוֹ וּמְכִירִים בְּצַפְרֵי חֲתֻמַּת טִיִּדִי
הַהַרְשָׁאָה וְעִידֵי הַגֵּם . תַּעֲזֹ אֲוִיטֵר אֲבִי עֲמֻטָּו יִכְנַל לִיתֵן הַגֵּם
לְאַשְׁתּוֹ רְאוּבֵן וְלֹא נִפְסַל הַגֵּם בִּמְהַר שֶׁעֲלָחוּ לְשִׁמְעוֹן שֵׁי גַם
כִּיּוֹן עֲלָא טַשָּׁה אֶת הַגֵּם עֲלִיָּה לִיתֵן גַּם לְאַשְׁתּוֹ וְכֹן וְלֹא טַבִּיד
לֹא מַעֲשֵׂה קוֹץ וְכֹן טַשָּׁה

אֲבָרָהָם דִּאֲתַקְרִי אֲבָרָהָם דּוֹר נִכְתָּב כֶּךָ לִפִּי שִׁמְעוֹ
מִלִּידָה הִיָּה אֲבָרָהָם דּוֹר אֲבָל נִשְׁתַּקַּע שֵׁם זֶה
מִעֲלֵינוּ שֶׁהַכֵּל קִרְאוּהוּ אֲבָרָהָם לְחֹדֵר וְכֶךָ הִיָּתָה חֲתֻמַּתוֹ לְטוֹלָם
וְכֹן טוֹלָה לְכַתֵּב . וַיְהוּדָה דִּאֲתַקְרִי יְהוּדָה חַיִּים נִכְתָּב כֶּךָ
לִפִּי שֶׁנִּקְרָא יְהוּדָה חַיִּים שֵׁי מַלְלָאִין אֲבָל נִשְׁתַּקַּע שֵׁם זֶה
מִעֲלֵינוּ בְּאוֹמֵן כְּאִמְעוֹר לְעִיל בְּאֲבָרָהָם דּוֹר . וְאַחַר עֵיּוֹן
הַרְבֵּה מַרְבֵּב טִירִיטָה זֶה טַלְתָּה הַמְכַמְתָּם לְטוֹבָה לְכַתּוּב עַם
הַטִּיקָר וְהַמְעוֹרְגַל תַּחֲלִילָה וְאַחֲכֵי דִאֲתַקְרִי טַל הַעַם הַמַּעֲלָל
שֶׁנִּשְׁכַּח וְנִטְקָר מִמְּנוֹ שִׁמְשִׁמְטוֹת דִּאֲתַקְרִי רִל לְשַׁעֲבָר
הִיָּה נִקְרָא כֶּךָ . כִּי לֹא לֵרֵי הִיָּה הַזְרַע תִּירְגַּמְעוֹ הָרִי לֹא טַל
שִׁמְעִיָּה יִתְקָרִי זֶרֶטָא נִרְאָה שֶׁהוּא הוּוֹה וְעִתִּידִי וְזֶה כִּפִּי
פֶּה הַרְבֵּב בְּעַל גַּם פִּשְׁטָה בְּפִי קִכְעַ סֶךָ לְזוֹ דַּח קִיָּה בְּפִסְקָא
הַמְעַתְחֵלֶת בְּאוֹמֵן דְּלֵהֲנֶךָ וְכֹן אַחַר שֶׁפִּלְפַל הַרְבֵּה בְּעַטָּן זֶה
אֲוִיטֵר וְנִכְוֵן יוֹדֵר לְעַשׂוֹת כֵּן מַלְכַתּוֹב בְּגִמְעָן טַשָּׁה
וְכֹן הוּא סְבֵרַת הַרְבֵּב בְּעַל כְּנֵהֲבֵי סִי הַרְבֵּב

נשלמה דאתקרי עלמה רפל תי כך נכתב בגמ שמי של גל
 וזה היה מטעה כעין מנע לטיל שמתחילה קראוהו
 עלמה רפל תי ואחכ נשתקט ונשתלק עם זה מטעמו והכל
 קראוהו עלמה לחוד . ואט"פ שט"כ"ו כתוב בכתובה שלמה
 רפל תי להיות שלא היה חותם ואינו טולה למת לא בשלמה
 לחוד כתבנו כך וכן נכתב בגמ שטול סיכוי :

אברהם בן רפאל דאתקרי שטול יטקב דאתקרי יטקב שטול
 כך נכתב בגמ אברהם מילדולה ואט"פ עשינו את
 שטול שני מללאין וקראוהו אברהם חיים לא עשינו חשבון מהעם
 ה"ב לפי שט"כ לא הותל בו ולא נתפרסם שהיה הכל ביום אחד
 המללאין ונתנית הנמ . וכמו שהטלה הרב בעל ג"פ סי' קכ"ט
 ס"א בסוף ס"ק ל"ב דח ק"ב בפסקא המתחלת הטולה מכל
 ה"ו שאחר שהאריך ופלפל הרבה בט"כ זה כמו שיראה הרואה
 עם הטלה כך ע"ע . וע"י בכנה"ג סי' קכ"ט ע"י ק"ל . וכתבנו
 דאתקרי ב' פעמים לפי שהט"כ היה כך שמשטת הל"דה
 קראוהו יטקב שטול ואחכ עינו את שטול וקראוהו שטול
 יטקב ונשתקט ונשתכח השם הראשון ואחכ עינו את שטול
 וקראוהו רפאל וכו' הורגל בפי הכל ונשתקטו ונשתכחו מטעמו
 לבטרי ה"ב שטות הראשונים וע"י בפי' קכ"ט ס"א בהנה
 הסדר איזה עם כותבין תחילה שהוא כמו שכתוב בגמ
 ה"ו :

התקפט

ברביעי בשבת בארבעה ועשרים יום לירח תערי שנת
התק ועשרים ותשע וכז כאן בלי וורנו מתא וכז
אנא חנה בן יהודה רפאל דאתקרי יהודה יהושע וכל שום
וכז הטומד היום בלי וורנו מתא וכז אנת אנתתי אמתר בת
מנתם רפאל תיים דאתקרי מנתם תיים וכל שום וכז
הטומדת היום בלי וורנו מתא וכז

יטקב בן דוד טד

רפאל תיים בן ברעון טד

הרי זה בניך והרי את מבורעת בו טעט ומותרת לכל אדם
על מנת שאם לא אמות טד יום ארבעה ועשרים לחדש
כסלו משנה זו שנת התקפט לזירה והוא בכלל לא יהא נט
ואם אמות קודם יום כז אן ביום כז עלמו הכז יהא נט מטכנו
ואם לא אמות טד יום כז לחדש כסלו משנה זו שנת התקפט
והוא בכלל לא יהא נט

בשני בשבת בשמנה עשר יום לירח כסלו שנת התק

ועשרים ותשע וכז כאן בלי וורנו מתא וכז

אנא יצחק תיים דמתקרי יצחק בן עבדל וכל שום וכז

הטומד היום בלי וורנו מתא וכז אנת אנתתי אורו בת

עלמה וכל שום וכז הטומדת היום בלי וורנו מתא וכז

יטקב בן דוד טד

רפאל תיים בן ברעון טד

שם המנהג היה יצחק וטי מללאין שטענו לו נטיים

קודם כתיבת הנג נתוסף לו תיים ונכתב בנג דמתקרי

כזל

דרין זה נטיף והרי את עגורשת בן עמי ומותרת לכל אדם
 עץ שאם לא אמות עד יום תענה עשר לחדש אדר א'
 תענה זו שנת התקבט לזירה והוא בכלל לא יהא נגז' ואם אמות
 קודם י"ח או ביום י"ח טלמנו הנו יהא נגז' מעכשו . ואם לא אמות
 עד יום תי' לחדש אדר א' תענה זו שנת התקבט והוא בכלל
 לא יהא נגז' -

התקל

בעש' בשבת בתענה ימי • לירח כסלו שנת התק'
 ועלשים וכז' באן בל' וורכו מתא וכז' אבא חכ"ה
 בן יהודה רפאל יהושע דאתקרי יהודה יהושע וכל שום וכז'
 העומד היום בל' וורכו מתא וכז' אמת אנתת' אסתד בת ענתם
 רפאל תייס דאתקרי ענתם חייס וכל שום וכז' העומדת
 היום בל' וורכו מתא וכז'

יטקב בן דוד טד

רפאל תייס בן גרמון טד

הרי זה נטיף והרי את עגורשת בן עמי ומותרת לכל אדם
 עץ שאם לא אמות עד יום תענה לחדש שבט תענה זו
 שנת התקל לזירה והוא בכלל לא יהא נגז' ואם אמות
 קודם יום תענה לחדש שבט או ביום תענה טלמנו הנו יהא
 נגז' מעכשו . ואם לא אמות עד יום נג' לחדש שבט תענה זו
 שנת התקל והוא בכלל לא יהא נגז' .

להיות עהפופר הרחיב האותיות הוזקה לבתנפ חלי שמה
 היא באותיות יותר קטנות מן הראשונות כדי שיכנס כל
 הכתב ביב שנות ואין בזה עום תקפוק כי כן נעשה פטס אחרת
 בגמ' על שטול ס' דני בשנת התקבז

דחתקלא

בעל-עז בעצת בעמנה וטעריס יום לירח שבט שנת התק
ועלשים ואחת וכז בליורנו מתא וכז אכא אברהם
דאתקרי אברהם רפאל בן דוד וכל ענוס וכז הטומד היום
בליורנו וכז אנת אנתתי. שרה בת אברהם וכל ענוס וכז הטומד
היום בליורנו מתא וכז

יטקב בן דוד טד

רפאל חיים בן גרען טד

המגדע הנל נקרא אברהם בלחוד ואחכ עזי מללאין נקרא
אברהם רפאל אכל לא הודגל בכ השמות לא בחתימתו ולא
בעליתו למת ולא בשאר הכתובה ולא בפי אעזי מקומטו ועל
לד היותר טוב כתבנו אברהם דאתקרי אברהם רפאל

עוד אירט שבכותבו הסופר ונע פיטורין דילג ו על פיטורין
בטורו עהיה ענסק באות ר' כטו זה פיטור וחרים ידו
מלבתוב ולאחר שנת ייב ערר כל הנג על ה' טד על לא
נשאר לא לורת ו ולא לורת ו עזי כתיבה העלים וטעה
לורת הן באופן עמיטונטא דיטעונטא דך וכן עיטונטא
דמיטונטא דך נכתב על מקום הגרר שבמעט לא נכר
היותו כתוב על מקום הגרר וזה היה בהמכמת

הרבנים העסדרים הנל

(הרמס והראיק)

התקלב

בחדשי בשבת בעמטה וטעמים לירח כסלג ע' התק ועלעיים
 ושתים לבריאת וכו' בלי וורכו מתא וכו' אלא ליקים בן
 יהושע הטומד היום בלי וורכו מתא וכו' אנת אנתתי דבורה בת
 שלמה וכל עום וכו' ולאכה תיכי דהוית אנתתי וכו'
 יטקב בן דוד טד

רפאל תיים בן נרעון טד

הטומדת וכו' לא נכתב לפי שנעלה לגיור סלונקי טי' אביה
 שלמה בן אריה בעמד הרעאה שנתן בידו טונעתק
 מההרעאה הכתובה לגיל בע' התקכד בגמ' קלאטה .
 לא שכתבנו בתוך ההרעאה אחר ולתת בידה התנאי שנעשה
 בכתובת הגמ' נזל . הנלך נגמזה לאנתתי דבורה בת שלמה
 ותן אנתנו בידה בכל מקום שתמצאנה וכו' תהא טבורעמט טעט
 ומותרת לכל אדם טת זה שאם לא אלך למתא סלונקי מהיום
 כח כסלג ע' התקלב לבריאת טולם טד כלות ז' ענים רלופים
 דהיינו ינס כח למדע כסלג וינס כח בפלל טעש התקלב
 יהא נגמ . נאם אלך בתוך הזמן הכז למתא סלונקי . לא יהא נגמ .

בשכרי בשבת בטעמים ינס לירח אדר הראשון שנת התק
 ועלעיים ושתים לבריאת וכו' מתא דיתבא וכו' אלא
 לבי בן מעה תיים וכל עום וכו' הטומד הינס בלי וורכו מתא
 וכו' אנת ארומתי איסמדי ל' יא בת שלמה וכל עום וכו'
 ולאכה תיכי דרמותי טן וכו'

יטקב בן דוד טד

מעה בן שלמה טד

העומדת לא נכתב להיות עשמה הנט לטיר תונס נני עליק
אברהם עמנוא בן יצחק וננסק ההרשאה ככתוב לטיל
לא עלא היה תנאי בנתינת הנט י נשידי ההרשאה היו מרדכי
נמים וננתם פלאנפיאה .
יצבי המנרגה הכל כך הנא שמו מהלידה וכו טולה לסת בתונם
ואטף עבאן בלי וורנו קורים אותנו בנעיות אברהם לא
חגעו חכמים בעם אברהם להיות עבמקום הנתינה שהווא
תונם אינם מכירים אותנו בעם אברהם לא בעם לבי

בשני בעצת בעט ימים לירח אלול ע התק ועלנעים
נשתים לבדיאת נכז בלי וורנו מתא נכז אנת אנתתי
שרה בת ליהו נכל שנס הטומדת היום בלי וורנו מתא נכז
עלמה בן דוד טר
רפאל חיים בן נרשון טר

מעשה עשה כשהיה כותב הסופר תיבת דיתמהדידוך דלג
אות ו וכתב בזה דיתמהדידוך ולא כתב עוד נתיקן
בזה האופן עמינוד ראשונה עשה אות ו ואחכ גדר כל רגל
הן עד עלא בעלר לורדת אות ועשה אות ל עי כתיבא ואחכ
הן נכז ולא אמרינן בנג ו היו בהנייתן יהו דהיינו פסדירן
כמו שהביא הבליט על אהט סז קכה סני נר

התקלג

בחמישי בעצת באחד ושעריס יום לירח כסלו שנת התק
 ועלשים ועלש לבדיאת וכז בלי וורכו מתא וכז אכא
 עטואל תייס הכהן בן עזריל הפאלך הכהן דמתקרי טזריל
 הכהן וכל שום וכז הטומד היום בלי וורכו מתא וכז אכא
 אכתי רתל בת אכרהם וכל שום וכז הטומדת היום בלי וורכו
 מתא וכז

יטקב בן דוד טד
 שלמה בן דוד טד

אטכ שנתנה שם המנהג עי מללאין ונקרא שמו נב
 שלתיל להיות שהיה זה העיני באותו היום על הנדונעין
 ולא נתפרסם ולא הורגל בו לא חששו חכמים להזכירו .
 דרי זה פנך והרי את מעורעת בו מטעמי ומלתרת לבל אדם
 על מענת שאם לא אמתות טד ינס אף לתדע שבט
 מענה זו שנת התקלג לזירה והוא בכלל לא יהא נב
 ואם אמתות קודם יום אף לחדש שבט אובינס אף טלמנו הנז
 יהא נב מטכשו . ואם לא אמתות טד ינס אף לחדש שבט
 מענה זו ש התקלג והוא בכלל לא יהא נב

בעלשי בעצת בעשרה גמיס לירח טבת ש התק ועלשים
 ועלש לבדיאת וכז בלי וורכו מתא וכז אכא אהרן בן
 דוד וכל שום וכז הטומד היום בלי וורכו מתא וכז אכר
 אכתי שמהה בת משה וכל שום וכז הטומדת היום
 בלי וורכו מתא וכז

יטקב בן דוד טד
 שלמה בן דוד טד

הרי זה נעיד וקריאת מנודעת מימי נטותרת לכל אדם
שמי שאם לא אמתות טר ינס ; לחדע נגבת מש התקלד
לזירה והוא בכלל לא יהא נג ואם אמתות קודם ינס ; לחדע
נגבת או ביום טערה בטלמו הנו יהא נג מטכנו . ואם לא
אמתות טר ינס טערה לחדע נגבת מטענת התקלד והוא
בכלל לא יהא נג .

בשלישי בשבת טערה ימי לירח נגבת טענת התק נעלשי
נעלש לבריאת טולם וכז בלינורכו מתא דיתבא
וכז אנא יואב בן דוד תייס דמתקרי דוד וכל שנס וכז הטומד
הינס בלינורכו מתא דיתבא וכז אנת אנתתי גודייכא רוזא
דמתקרייא גודייכא בת אשר וכל שנס וכז ולאבהתיכי
ולאתריכי הטומדת הינס בלינורכו מתא דיתבא וכז
יטקב בן דוד טר
עלמה בן דוד טר

נשתנה שם אבי המנודע שני מללאין ח ימיס קודם פנירתו
ונקרא דוד תייס . וכן נשתנה שמה שני מללאין
ונקראת גודייכא רוזא וקודם לבן היתה נקראת גודייכא
לחוד ולכך כתבנו בגמ דמתקרי ודמתקרייא ככל

מועשה שהסופר כתב דיתייב שבת יציבניין
נדלג אות פז וכשכתב אות ב ולא יותר הכיר החסרון
והריס היד ולאחר שנתייבש הב גרר היטב חל הב דהיינו
הגב והרגל נשאר שגלי הב כזה - ועליו השלים וכתב
אות פז מפני שלא נשאר עליו צורת שנס אות וכל הפז
נעשה שני כתיבה וכמעט לא היה נכיר רנשם מאותו
הגרר

~~בשמיני בשבת בעשרים יום לידח נמכת ענת התק נשלשים~~
ושלש לבריאת וכו' בלי נורנו מתא דיתבא וכו'

אנא כלב בן אביעי וכל עוס וכו' הטוטד היום בלי נורנו מתא
דיתבא וכו' אנת אנתתי רבקה בת נחום הכהן וכל עוס וכו'
ולאבהתיכי ולאתריכי הטוטדת היום בלי נורנו מתא דיתבא וכו'

יעקב בן דוד טד

שלמה בן דוד טד

להיות שהמנהג היה טוטד הקלן לפתבו וליתנו בלי לה
שהיה רולה לילך לדרכו בבקר ואין לך עטת הדחק יותר
גדול מזה (ע"ן) בשט סדר ההגמ ס' קנד סג' פנא ובנפ
במו ס' קכ"ה הכלל הטולה

ברביעני בשבת ביום א לידח אב ענת התק נשלשים
ושלש לבריאת וכו' בלי נורנו מתא דיתבא וכו'

אנא טנחוס בן שלמה וכל עוס וכו' הטוטד היום בלי נורנו
מתא דיתבא וכו' אנת אנתתי ערה בת שלמה יצחק וכל עוס
וכו' ולאבהתיכי ולאתריכי הטוטדת היום בלי נורנו מתא

דיתבא וכו'

שלמה בן דוד טד

עשה בן שלמה טד

הדי זה בנידך והדי את מנורעת בו מעט ועותרת לכל אדם
טעם שאם לא אמות טד יום פנא למדע תמוז מענת

התקלה ליפירה והוא בכלל לא יהא נע . ואם אמות קודם
יום פנא למדע תמוז או ביום פנא עלמו הכו' יהא נע מעט
ואם לא אמות טד יום פנא למדע תמוז טעם התקלה והוא
בכלל לא יהא נע ::

בחמישי בשבת בעני ימים לירח אב שנת ה'נ"ל לבריאת
וכן בליורנו מתא וכו' אבא יצחק בן יוסף וכל
שום וכו' הטומד היום בליורנו מתא דיתבא וכו' אנת אנתת
טובה בת עמחם וכל שום וכו' ולאבהתיכי ולארתריכי הטומדת
היום בליורנו מתא דיתבא וכו'
עלמה בן דוד טד
עשה בן שלמה טד
המגדש ה'נ"ל היה מן האנוסים נעם אביו בספרד היה
יוסף ולהיות כי מפיו אנו חיים ואין לנו מי עקטיד
נגד דבריו פתחנו כפי מאמרו

בשני בשבת בחמשה ימים לירח אב שנת התק
נעלמים לבריאת וכו' בליורנו מתא דיתבא
וכן אבא יטקב בן אברהם וכל שום וכו' הטומד היום
בליורנו מתא דיתבא וכו' אנת אנומתי ערה בת אברהם
וכל שום וכו' ולאבהתיכי ולארתריכי הטומדת היום בליור
מתא דיתבא וכו'
עלמה בן דוד טד
עשה בן שלמה טד

מעשה שהסופר דילג אותה מן תיבת ונמ' ולאחר
שנת יצא היטב נרד הפ' ונעאר אות הק' כזה
ר' ז' ומן ה' טעה נ' ומן ה' טעה והעלים ה'נ'
נמלא שח' ה' היה על נרד שפעט לא ניכר

התקלד

באחד בשבת בחמשה ימים לירח סיון שנת התק נשלמים
וארבע לבריאת וכו' בלי וורכו מתא וכו' אכא עמואל

ל.הג בן מלכיה וכל עום וכו' הטומד היום בלי וורכו מתא וכו'
אנת אנתתי רבקה בת אברהם דאתקרי אברהם רפאל נשיין בע
התקלד לטה נכתב כך וכל עום וכו' הטומדת היום בלי וורכו

מתא דיתבא וכו'
עלמה בן דוד טד
עשה בן עלמה טד

הרי זה פניך והרי את עמורצת בו ממני ומותרת לכל אדם
עמי שאם לא אמות טדינס ה' לאחד תמוז טע התקלד

ליציה והוא בכלל לא יהא נגו ואם אמות קודם יום ה'
לאחד תמוז או ביום ה' טלמו יהו יהא נגו מטבעו ואם
לא אמות טד יום ה' לאחד תמוז טע התקלד והוא בכלל
לא יהא נגו

לא נכתב עם העיני של העגדע שהוא שאלתיל מטבי
עלא טברו לא עמי ימים

ברביעי בשבת בשבעה ועשרים יום לירח תמוז טע התקלד
לבריאת וכו' בלי וורכו מתא וכו' אכא דוד בן עלמה

וכל עום וכו' הטומד היום בלי וורכו מתא וכו' אנת אנתתי
שטחה בת דוד וכל עום וכו' הטומדת היום בלי וורכו
מתא וכו'

עלמה בן דוד טד
עשה בן עלמה טד

לא נכתב עם העיני של העגדע שהוא דוד חיים מטבי
עלא טברו לא יום אחד

התקמו - ד

בעלי-שי בעבת ביום שלמים לירח תשרי שהוא ראש חודש
טרחמון שנת הכל לבט וכז אלא יחזק בן טשה וכל
שום וכז שבקית ופטרית וכז יתיכי ליכי אנת אנתתי טישא
בת שלמה ולא נכתב הטומדת היום ולא תיריכי ליכי
ושקיה טי עליך וכל שום וכז וכדו וכז
רפאל תייס בן גרעון טד
שבת בן יטקב טד

התקמוז

בעלי בעבת שמונה וטשרים יום לירח נימן שנת
הכל אלא שפואל מסטוד וכל שום וכז שבקית
ופטרית וכז יתיכי ליכי אנת אנתתי רחל בת אברהם
ולא נכתב הטומדת היום ולא לאתריכי לבי שהיה טי
עליך

התקנה

גמ טומטר נכתב בעלי-שי בעבת טו לירח תמוז -
התקנה נמיס בן יטקב ובילא ערים בת יטקב חי
בעול המודעות ולווי הטומטר לסופר ולטדים ועסירת
הגמ לאשה הכל נאמר בלשון לשז
והעסדרים היו הרעם והרמק

התקנד

בשם מנול טוב נמנו ונמרו הרבנים המסדרים לעשות
בתיבה אחת החאך והרעם והרעץ .

התקנה

בשם בת שבט נמנו ונמרו הרבנים המסדרים לעשות
בתיבה אחת ובמורה אחת כדטיל כעו עכתב באיר
היטב בפי קנט סטי קי עיה הרעם והעס .

התקנט

העד הראשון בנט על ליהו לישט דמותקרי לישט
התחיל לחתום בהנחת ריוח עלע אותיות בנליין
לפני חתימתו והוכשר הנט כמע בבאר היטב פי קל סך
ז והמסדרים היו הרעם והרעס והרעץ .

במורתב תלתא כחדא הנינא כחנא בי דינא דחתיםין
לתתא פה ליוורנו יטא בחמישי בעבת בשט
ימים לירח אדר הראשון שנת חמשת לפים וחמש מאות
ושתיים לבריאת טולם כד קדמנא ^{אתא} טעה חיים הכהן
גאנונז דמותקרי טעה הכהן גאנונז בן יוסף הכהן
גאנונז כדי לגרע את אשתו ריינא אסתר בת אהרן

פנחס

פגמם . ונרס כל אשר בפגמו איך חושד את אשתו מבחור
אחר יהודה בן יטקב טאוריל . ואחר זה לונה לסופר ולטדים
לבתוב ולחתום נמ כריתות כדי לברעבו את אשתו הנז בל
הגלת שגוס תנאי לא בשעת כתיבה ולא בשעת כתיבה .
ומסר הנמ בל שגוס תנאי ליד עלומו רפאל נסים דמסקרי
יונה בן טעה בונדי להוליכו ביד אשתו הנז נכן טעה העליח
הנל והוליכו ומסרו ביד אשתו הנז עהיתה מחוץ לגייר
בעקוס הנקרא איסנאניז והכל נטעה ונמטר כתקוני חזל
ובכל הדברים הלריכים לפוס דינא ואחר סמוך למסירת
הנמ ביד האשה הנז מיד העליח הנז בהיות כי העברע אשר
לנו כשבא לפגמו שהיה חושד את אשתו מן הבחור הנז
כדבר האמור למעלה . תרי מען דחתיעין לתתא בחברת
המעביל ונבון כהר רפאל חיים אלזינלי כרו עהיינו הבד
בשעת מסירת הנמ הזהרנו את האשה הנל שאסורה היא
להנטיא טס הבחור יהודה בן יטקב טאוריל הנז .
ומטתה יש כח בידינו למחות ביד האשה ריינא אסתר
בת אהרן פגמס הנז שלא תנשא לטלס להבחור יהודה
בן יטקב טאוריל הנז כפי טה שמבואר בפוסקים .
וכיון שכן ליכיס אישים מנהיגים וראשים פרנס קהל
טדתינו יהיה הדבר דברנו קוטו הערים טעחו מען
להזדרז בכל טעו ותטלומות בדבר הזה שלא יהיה לפוקה
ומכסול מו ולמען יהיה הדבר הזה למכרון כתבנו
ומתמכו שמותינו פה ליוורנו יטא בן בעבת בנ
ימים למדע אדר הראשון ש
התקטב והכל עו וקיים
זאת לדעת כי הנוח הטיקרי הפקדנו אותו בקאנצליריא

פרטי דינים העייכים לגמ' הרטנוז פוטכר לידן
הדרר הראשון בהא כמע' הבהיט ס' קכו סק יטג בעס
החט . חכב בגמ' שניתן בכאן בש' התקלב .
וככ' הבתי כהונה קב דעמ' טל . והגמ' פשונט ס' קכז סק לנד

כתבנו הכהן בין בעס הענדע וכן בעס אביו כפי טסקנת
הרב גמ' פשוט עס סק לז . והרב יד אהרן דח ק"א
והבתי כהונה חב ל' טא . ומה שכתבתי הכהן בין עס -
הטיקרי על הבעל וכן נבי דמתקרי . ט"ן מהרמ"א בהנה
ס' קכז ס' . שהיה נראה מלשוננו דדוקא נבי המכונה לל
ב פעמים הכהן . ולא נבי דמתקרי וכן היה נראה לדייק
מעמ' הרב ג"פ עס סק לז ודוק היטב . אמנם בגמ' הניתן
במחנה קדשנו בשנת התקלב כתבנו כעו שכתבתי . :

נסתפקתי כיון שבכהן כגוונא דידן לריד לכתוב הכהן
בכאן משקרא כהן נאכונ' אס לריד לכתוב
אותו בגמ' אף לרידן שאין אנו כותבים בינו בגמ' . (ט"ן
במדן הבית יוסף ס' קכט ל' קטח סוף טא שכתב בעס פסקים
ופתבים שאס הענדע הוא כהן ויש לו בינו שהוא קילור העס
(כגון יטקב יטקל) אין לריד לכתבו . אמנם בסו' דבריו כתב
בעס הקונדריסים שלריד לכתבו . וכן כתב הבתי כהונה
ל' טא . ויש לפענ' לחלק דהיינו דנוקא בבינו שהוא
קילור העס . ולא בבינו משפחה . אמנם ראיתי בגמ' עין
הטתים בני נליאה בש' כתבו עלמס כהן עלום דודאי
עלום הוא בינו משפחה . לא שראיתי בגמ' הניתן במחנה
קדשנו בש' התקלב מכהן קאנעאריין שלא כתבו לא הכהן .
לכך עשיתי כן גם אני כנראה ללא חשו לזה ומעשה

מכרהגניבך לכתוב תיבת חניכא טס לך בסוף והסופר
כתב בהא . והכשרנהו טל סמך טעם הכנהג
פי קפו בהנהג פי יב בעס מהרס מפאדנוא דיע לכתוב בהא
ושיין שנת דבר עמואל בסמך ללב ושיין בס' מזכרת הנעין
בגמ הנתן בעיר ג'ובא בשנת התק

בהירות כי היה שעת הדחק וכבר הגמ היה מקנייס
מן היום והלבו הבד בחברת העליה נתן
מיד העליה ליד האשה בליה פפי הוראת מהרס די בנעון
בגוג פי יב והביאו הרב כנהג אהט סוף פי קלו דקס טד
פי כל הקפדה הוא שלא לעשות הקנייס בליה כטו שעפנא
ולא מדברי הכנהג והיד אהרן עס .

הגמ נכתב בביתי והעליה הנליכו סמך חוק מן
קעיר הנקרא איפפאכיו דהנה אפי כעשטהס
בעיר יש מתידיין עי עליה . וכטו ענעשה מעשה ביעק
בענת התקכו בגמ על ניזינו וכמע במזכרת הנניגין .
אמעס אנחנו מנענו את טלמנו לעשותה יברס כשהוא
חוק לעיר כתב הרב ג'ב בס' הגמ פי קפה דכשהאשה
היא חוק לעיר או בכפרי הפעוכים לעיר ע'ד יטע

בהירות כי הדיינים בטלמס עהיו בנתיבת הגמ מיד
הבעל לעליה הם הלבו טס העליה למסור
הגמ ביד האשה . לא נכתבו פי הגמ בהרעאה כטו
שעשו בגמ על ניזינו הנז' . דא טיקרא דדינא כיון
שמביא אותו העליה בטלמנו אינו לטיכובא לכתוב פי
הגמ הואיל ולא ילא הגמ מתחת ידו על העליה . וכע הרב
קיים שאל בחב פי יטע

כשהמגרש הוא שטח ונותן הנגט על תבואי פרידך
 להזהר שישאר הנגט ביד האשה י נלא
 יקח אותו החכם העסדרר כנהוג י שאלכב יש פוסקים שסוברים
 שאם לא נעצא ברשות האשה בטת מיתת הבטל שאינה
 מנורעת כטו שהאריך בתעובה מהרי" הלני בערות כלל א פי
 ז יטע באורך ושיין משפט פדק חג פי ה ::

סדרה הגמ

ל' י' שאל הרב אחר הכתובה ושתחזור לבטל הכתובה או תטמול
לו

ב' י' תפטר הבטל עם הסופר והטעמים והמסדר קודם נתינת
הגמ -

התרות

ג' י' שאל הרב לבטל . אם רצונו ליתן גמ לאשתו ק' וכשיאמר
הן יאמר הרב לו שטא נשבעת בעבוטה או נדרת או קבלת
שום חרם או קטן או תקיטת כף או שום דבר בכהג שטכריחין
ליתן גמ לאשתך פבם ואכום הייתה מחמת זה . ואפי' עיאמר
עלא נשבע וכז טע יאמר לו לרווחא דטלתא אם באנלי
נשבעת וכז נתיר לך העבוטה בפתח זה שהנדרושין ינתר
קיימים בעיתנם בלי עבוטה מבשיתנם בעבוטה ניסחרט
חרטה במורה על העבוטה וכשיאמר הן יתירו לו

ד' י' נוסח ההתרה מותרים לך וכז אין כאן נדרים אין כאן עבונות
אין כאן קטן אין כאן תקיטת כף אין כאן איסור וכז

ה' י' אחכ יאמר לו הרב שטא נשבעת עלא לברע נעמלא כשתתן
גמ תעבור על העבוטה . ואפי' יאמר עלא נשבע יאמר
לו לרווחא דטלתא אם באנלי נשבעת נתיר לך העבוטה
וכז שתחרט על העבוטה וכשיאמר הן יתירו לו ::

ביטול מאד ענות

י.שאל הרב לבטל הרבה דברים שיזיק או שיגרמו ביטול
או פיסול לשמה כגון שימסר מודעה על נט זה שאמרת
אותו הנט שאתן אני מבטל אותו. או שאמרת שלא תתן הנט
ברצון או דברים אחרים דומים לזה. וכשיאמר שלא מסר
ולא אמר שנס דבר המזיק. אמר לו הרב אם באנלי אמרת שנס
דבר מעולם המבטל או פוסל הנט או מזיק לו או עשית שנס
פעולה המבטלי או פוסל הנט או מזיק לו אתה מבטל
ברצון בפני הטריס או שלא יהא כח באותן הדברים או
באותן המודעות לא יהיו בטילים ומבטלים.

ק. ואם המלא ימלא טר או טריס בין בטל בין בכתב שיאמר
שאמרת דבר או עשית שנס פעולה שימסך שנס פיסול או
ביטול או נזק לכתיבת נט זה או חתימתו. או נתינתו ואתה
פוסל אותו הטר או הטריס בפני הטריס ברצון.

ח. וכשיאמר הן יאמר לו הרב אמור כדברים הלך שאני
אומר לך מלה במלה בפני הטריס. הנני מבטל כלטכס
כל מודעי ומודעי דמודעי ומודעי דכפקי מבו חדשי
דמודעי שמסרתי על נט זה וכל הדברים שמסרתי
שכשייתקיימו נודעים לבטל הנט הזה הרי הם בטילים.

ט. וכן אני מעיד על טלמי שלא מסרתי שנס דבר על הנט
הזה שיפסל מחמתו והנני פוסל כל טריס או טריס עינידו
שמסרתי או שאמרת שנס דבר שיפוסל נט זה או שיורט
כחו מחמתו והנני מערעה מדעת בלב שלם בלי שנס אונס
ותנאי כלל ושיקר.

ל נוסח אחר עכתב הרב כנהג שנהגו לבטל מודעות בלשון
זה יאס באולי אמרתי שגם דבר או דברים שמאנתו הדבר
או מאנתן הדברים נמשך ביטול או פיסול לבתיבת הנג זה
וחתימתו או נתינתו הנני פוסל אותו הטד או אותן הטדים
וכתיבת הנג הזה נחתימתו ונתינתו יהיה כשר

הילך

אחכ אמר הרב לסופר שיתקן הדין וקולמוס והקלף וכל
כלי הכתיבה לבטל במתנה נמורה מידו לידו ולא עי' אחר
ויאמר הסופר לבטל הילך הקלף והדין והקסת וכל כלי הכתיבה
שיהיו שלך במתנה נמורה ניקחם הבטל ויגביהם כדי לזכות
הבטל בהם ייא' שצריך להגביהם נג טפחים ייא' דקמ
באחר אחכ ינשיע הבטל הקלף והדין והקסת וכל כלי הכתיבה
לסופר בפני עדים עי' טלמו ולא עי' אחרים

ויאמר לעדים שמעו פבב ופבב טדים מה שאני מצוה
לסופר ייאמר לסופר בפני טדים אתה פבב לנרע בו את
אשתי פבב לעמי ולשמה לעם נג פבב כביתות שתהא
עגורשת בו מעמי ומותרת לכל אדם יי

וסופר הקלף לידו והדין והקסת וכל כלי הכתיבה
לסופר בפני עדים עי' טלמו ולא עי' אחרים
ויאמר לעדים שמעו פבב ופבב טדים מה שאני מצוה
לסופר ייאמר לסופר בפני טדים אתה פבב לנרע בו את
אשתי פבב לעמי ולשמה לעם נג פבב כביתות שתהא
עגורשת בו מעמי ומותרת לכל אדם יי

ויאמר הסופר כן נעשה
ויהפוך הבטל פניו לעדים ויאמר ואתה פבב הוד טדים וחתימו
בנג זה שיכתוב הסופר פבב לעמי פבב לנרע בו את אשתי
פבב לעמי ולשמה לעם נג פבב כביתות שתהא
עגורשת בו מעמי ומותרת לכל אדם יי

ויאמר הטרדים כן נעשה
לונה הרב לבטל שלא ידבר מאומה מעמי הנג טד אחר
נתינתו

יטענדיגן האט דער נאמען פון דער זאך וואס מען האט געמאכט
פאר דעם צו אהן פאר דעם פאר דעם פאר דעם פאר דעם -
גענוג פאר דעם פאר דעם פאר דעם פאר דעם פאר דעם פאר דעם
אדם . ויכתוב הגמ ע"ד .

לזה הרב לטעמים שיטתו אלל הסופר לפחות בטת כתיבת
הע"מ אחר שם שם הא"ש והאשה והזמן

אם רוצים לזאת חוץ אחר עכתב שם הא"ש ושם האשה
והזמן לריכוס לעשות שום פי בגמ כדי עיכיר והו
ניתנו בו סימן מובהק מלה פ' בלד פ' או עתהיה להם
תפיטות שין

נוסח הגמ

באחד בשבת

בשני בשבת

בשלישי בשבת בעל"ש מלא יוד

ברביעי בשבת ברבי"ש מלא יוד

בחמישי בשבת בחמ"ש מלא יוד

בששי בשבת בעש' חסר יוד באמצע

יום אחד יש כותבין בכ"ת ביום אחד וכן בכלם
 שני ימים יכתוב ימים עד טערה
 שלשה ימים חסר זאו והא לבסוף
 ארבעה ימים

חמשה ימים חסר יוד חמשה
 שישה ימים חסר יוד באמצע ששה
 שבעה ימים חסר יוד שבעה
 שמונה ימים חסר זאו שמונה
 תשעה ימים חסר יוד - -

עשרה ימים עכ"ל ואילך יכתוב ביום (מטן) המונע
 קודם (מטן) המונע בלשון חכר ומטן
 המרובה בלשון נקבה

אחד עשר יום לירח ניסן טלא יוד
 שנים עשר יום לירח אייר בכ יודין
 שלשה עשר יום לירח סיון טלא יוד
 ארבעה עשר יום לירח תמוז טלא זאו
 חמשה עשר יום לירח אב
 שישה עשר יום לירח אלול חסר יוד וטלא זאו
 שבעה עשר יום לירח תשרי חסר יוד
 שמונה עשר יום לירח מרחשוון תיבה אחת וזאו אחד
 תשעה עשר יום לירח כסלו חסר יוד כולו
 עשרים יום לירח טבת
 אחד ועשרים יום לירח שבט

שנים ועשרים יום לירח אדר הראשון בהא וטלא ואו
שלשה ועשרים יום אדר השני בהא וחמר ואו

ארבעה ועשרים יום

חמשה ועשרים יום

ששה ועשרים יום

שבעה ועשרים יום

שמונה ועשרים יום

תשעה ועשרים יום כ"ח ב' ימים וכותב גם ביום א'
יכתוב בגמ' עלנים

שלשים יום לירח פ' שהוא ראש ירח פ' וכן מהגו
או יכתוב

יום שלשים לירח פ' שהוא ראש ירח פ'

שלשים חמר ואו	חמשת אלפים
ארבעים	בלעזן טקבה

חמשים חמר יוד

ששים חמר יוד

שבעים חמר יוד

שמונים חמר ואו

תשעים חמר יוד

חמש מאות
ואחת עשרה

וכן ט"ז הדרך מכאן טדך
דמנן המועט קודם ובלעזן
טקבה והמרוכה בלעזן
זכר

ועשרים

ועשרים ואחת מכאן ואילך המרוכה קודם והמועט בל טקבה

ושתים · ושלש · וארבע · וחמש · ושש ·

ושבע · ושמונה · ותשע · ושלשים ·

ושלשים ואחת · (וכן על זה הדרך · :

למנין בחד יזד וחסר יזד בין טס לבזן

שאנו

מנין בלא זאו

כאן

במתא בלח לבסוף

פ' עס הטיקר

דמתקריא חסר יזד אצל היטס ובאלח לבסוף בל' נקבה
ובחד יזד אצל הר'ע

פ' עס הטפל

דיתבא בחד יזד ובאלח לבסוף

על נהר פ' אם ינעבת טל הנהר

על מי באר ת

על מי בורות

על מי מעינות אם סיטקה טטי מעינות בחד יזד ועלל ו

דעל כיה ימא מותבא אם הטיר ינעבת טל חוף היס
ותי ביח עלל יזד ותי יעל באלח (ובן)
תי רבא (ובן) תי מותבא

וממימי מעינות ובארות ממתפקא בין תרי טורי

רמאי הר נריזים וזהר עיבדל אם היא טמתפקת

בב טעטנות ובארות ותי וטטיטי בב טיטי (חסר יזד

בין ראעונה לענה כב בעס

ירושלם דיתבא ידועלם חסר יזד

על מי שילח ועל עלם חסר יזד זאו

מי בורות

אנא באלח לבסוף

פ' הרשעון עם השיקר

דמתקרי פ' - דמתקרי בלא יוד עם הז' טעל

המכונה פ' בן פ' כפ' עם השיקר

דמתקרי פ' - עם הטעל

העומד - מלא ואו ואס אין הבטל בעיתאין כותבין אותנו

היום - יש כותבין היום כאן

בירושלם הנו וכן טעו הדרך בעד אחרת

וכל שום אחרון

וחניכה בהא לבסוף טעה ירנעלם - יש כותבין באלהן

דאית לי

ולאבהתי כשאינו כותב עם אביו לא יכתוב זה - ולא
יהא נראה ככ' תו - נכמט נר עכותבין כואל

אין כותבין ולאבהתי

ולאתרי כשאינו כותב עם מקומו לא יכתוב זה - יש
נוהגין נב' לכתוב ולא תריהנן דאבהתי - ובירנעלם

אין כותבין ולא יהא נראה תיבת ולא תרי

עביתי בז' יודין

ברעות נפשאי - ולא נטשא באלהן

בדלא אניסנא - בחד עינה - אנטמנא מלה אחת וא' לבסוף

ושבקיית

ופטריית

ותרוכיית - בזאן אחר הר' והזאן גדולה

יתיכי - בז' יודין

ליכי - בז' יודין נעלא תראה ככ' תו ל' כי

אנתתי - שאין כותבין כאן אנתתי ובירנ' כותבין

ארוסתני , אם היתה ארוסה ,

פ' , עם השיקר ,

המכוננית פ' ,

בת פ' , עם השיקר ,

דמתקרי פ' , עם הטעל ,

העומדות היום , ואם ענלח הנג טז עליח יפתוב בכט ,

בירו שלם הנז ,

בכל מקום שאת עומדת , אם האטה אינה בעיר

בעטת כתיבה וחתימה ,

וכל שום אחרן וחניכה ,

דהיות ליכני , ליכי תז אחת וכתרי ינדין ,

ולאבהתיכני , בהא אחת עלא תראה לצ' תז . וכעאלין

כנתבין עם אביו אין כנתבין זה . ניש עכנתבין

נב ולא תריקון . אם בנג נורת דאבהתיכני

נבירושלם אין כנתבין עכנתבין בת אלף ,

ולאתריכני , כעאלין כנתבין עם מקומה אין כנתבין זה ,

דהוית , תז אחת ,

אנתתי ,

מן קדמת , כז תז ולא מקדמת ,

דנא , באלק לבסוץ מנהכ ידנשלם . נכ כהא ,

וכדך נאו אחרונה גדולה ולא תראה כגן ,

פטריית ושבקית ,

ותרוכית , בזאו אחר הז גדולה משאר ננזן ולא יתרי עלא

תקא כראה כגן ,

יתיכני , בתז אחת ,

ליכי , בתו אחת .

דיתהוויין , בנה יולין נירחיק קל מעט מתיהניין כרי עיראה
כב תיבות וכתובה אחת .

רשאה ושלטאה , עלגאה באלק והא .

בנפשיכי , בב יולין ענהג ירועלס . נישכ פחד ינד בנפשיך

למהך , בלא ינד . נירחיק רגל האל מענה .

להתנסבא , בהא אחר הלמד וכלי עצם ינד .

לכל גבר .

דיתיציביין , בנה יולין נירחיק מעטקהל כדל כיתהניין

ואינש לא ימחא , באלק לבסוק ימחא .

בידיכי , בנה יולין .

מן יומא דנא ולעלם .

והרי את מותרת לכל אדם , בעינה אחר נתו מותר בז

ודך , חמר ינד ניקראנו בזירי .

די יהודי , בנה יולין וכב תיבות .

ליכי מנאי , ליכי תו אחת , מנאי בלא יתחבין מוס לבון

ספר .

תרובין , חמר ינד בין זאו לר והזאו ארובה .

ואגרת , בלא עוס ינד .

שבוקין , חמר ינד בין עין לבית והז ארובה .

וגט

פיטורין , בב יולין א אחר הפה נא אחר הרוע . נאס

זריק לתקן אינה אותיות יתקנס בלא קודם

עכתוב כדת משה נשרא .

כדת משה וישראל , כ' תיבות לזכרון אחרונה
 ומנהג ידועים להאריך ה'ה
 אותיות דהיינו , הדלת , והתיו , וההא , והדיע , והלמד ,
 תס

אחר הנט

לריך עיתייבש הנג קודם עיחתמו הטדים ,
 לריך שיקראוהו הטדים לנג קודם עיחתמו כדי עידטו
 על מה חותמין ,

כל אחד מהטדים קודם עיחתנו יאמר אני פבב חותם נג
 זה במאמר נליוני הפעל פבב לברע בן את אשתו פבב
 ואני חותם אותנו לעמו נלעמה לעם נרעשין במורדין נלעם
 כריתות שתהא מעגורעת בן מענו ומותרת לכל אדם .
 ויאמר לחבירו ראה איך אני חותם ויראה הטד הז' כעונחתם
 חבירו .

לריך ליבש החתימות ,

יחקור הרב אם יש בטיר עשמו כעם המגדע נעם אשתו כעם
 המגדעת , ואם יש יתנו בפגיו .

יקבץ מנין בנתינת הנג למרמוטי עילתא עזאת המגדעת
 הותרה לטלמא נענאסרה לכהונה , ואפי' הקרובים יכנלים
 להיות מעשדה .

ישאל הרב לסופר לו העלות ניקחיד לבטל ולסופר ולטדים ,
 כעשנול אותם דברים מבאן ואילך לא יעיבו על דבריו הן
 הן , או לאו לאו , כ' פנעטיס לא הן או לאו .

אתה הסופר פב"פ זהו הנגמ שכתבת *

נתן לך הבטל פב"פ הקלף והדיו והקלמס וכל כלי

הכתיבה בפני הטורים *

כתבת אותן במאמר וליוני הבטל פב"פ לנרע בו את אשתו

פב"פ לשמו ולשמה לשם נרועין נמורים ולשם כריתות

שתהא מעורעת מעמו ומותרת לכל אדם *

אמר לך המגדע הדברים בפני טורים *

אמרת בפוך קודם שהתחלת לכתוב שאתה רוצה לכתוב

הנגמ לשמו ולשמה *

היו הטורים אצלך כעכתפת לכל הפחות השיטה הראשונה *

אחכ ישאל הרב לטורים לעניהם יחד אתם הטורים מכירים

את הנגמ הזה *

שמעתם עזרה הבטל פב"פ לסופר פב"פ לכתוב לו זה הנגמ

לנרע בו את אשתו פב"פ לשמו ולשמה נכז

ראיתם שהבטל הנז נתן הקלף והדיו והקלמס וכל כלי

הכתיבה לסופר *

שמעתם מפני הסופר פב"פ שאמר אני כותב זה הנגמ במאמר

וליוני הבטל פב"פ לנרע בו את אשתו פב"פ לשמו ולשמה נכז *

מכירים אתם עזהו הנגמ שכתב פב"פ הסופר על אונתו הקלף

עם דיו והקלמס וכל כלי הכתיבה של הבטל פב"פ *

הייתם אצל הסופר פב"פ לכל הפחות עד שכתב שיטה א *

אחכ ישאל הרב לטורים לכל אחד בפני טלמו *

אתה הטר פב"פ זהו חתימתך *

זוה לך המגדע פב"פ לחתום זה הנגמ לשמו ולשמה נכז *

אמרת בפוך קודם שהתחלת לחתום שאתה חותם נגמ זה

לשמו ולשמה נכז *

חתמת בפני חבריך י -

שמעת מימי המגדש פבפ שלנה נב לחבירך פבפ שיחתוס
גמ זה לשמו ולשמה וכז א

שמעת מימי המגדש פבפ שלנה נב לחבירך פבפ שיחתוס
גמ זה לשמו ולשמה וכז א

שמעת שאמר חברך פבפ נב בשעה שחתם גמ זה לשם
פבפ לגדש בו את אשתו פבפ לשמו ולשמה א

ראית כשחתם חברך בפעך א

אתה מכיר מתימתך א

כדברים האלה שנאל הרב נב לגדש הרב א

אחכ יתנו הנג לבטל ויאמר לו הסופר והעדים טעינו
עליחותך א

התרה

אחכ ישאל הרב לבטל אם נותן נג זה מרלוננו א
ויחזור הרב להתיר לו פגם ב אם נשבע לגדש או שלא
לגדש כדעיל א

ונהגו להתיר טכעין השתי שבוטות הנז בהתרה אחת א
אם אירע שיצה הבטל מלפני החכם בין כתיבה לנתיבה
ישביטהו שבוטה חמורה שלא ביטל הנג בשום טען ולא
אמר שום דבר שיגרום ביטול הנג א

ביטול חודרות

אחכ יחזור הרב לבטל היחודות פב ולפסול הטדים
כדעיל

יאמר החכם לכל הטועדים עם מרס ינתן הנגט . אם יש
אדם עיודט שום פיסול בגמ יאמר אותנו קודם עינתן
כי אחר התינה מעילים מרס עלא להוליא לטז טל הנגט

סדר נתינת הנגט

יזנה הרב לאשה שתסיר המכטת מידה כדו עלא יהא
חולץ בין הנגט וידה . וכן לא יגע מדבלה ושום
דבר בשטה שיעקבלת הנגט עלא יחליץ בין ידה והנגט
וכן לא יגע שום דבר על היעגרט בגמ

ישאל הרב לאשה אם היא מעקבלת הנגט מרזונה
ונשתחזור הכתובה לבטלה או תמחול לו בפגי
הרב והטדים

ישאל הרב לטדים שאם האשה העקבלת נטנה היא
אשתו על היעגרט . ואם איז טכירין אותה בטדות
אחד אפי טכד אג שפחה או קרוב סגני

אחכ יקח הרב הנגט בכ זוניות לתוח כדו עיהיה
הכתב טכר בחוק נידאן הכל שהוא נגט ניתנהו
ביד הבטל . ויאמר לו תחזיק בגמ זה טר שאני אויער
לך שתתנהו

ויאמר אחכ הרב לבטל הנה כי בגמ זה תהא מגורעת
מעך ותהא מותרת לכל אדם .

אחכ תנזיא ידיה ותפתחם ותקרב אותם יחד ותרחיבם
למעלה כדי לקבל הגמ ולא יהיו במדרון שיוכל ליפול
הגמ מהם רק שתנביה האלצטות ולא תשפיל ידיה פחות
מעבד לקרקט .

יזהיר לה הרב שלא תקטון ידיה עד שיאמר לה לקטבם .
יאמר הרב לטרים תראו מהכע מוסר הגמ לידה נשמטו
שנותנו בתורת נרושין .

יאמר הרב לבטל אמור מה שאומר לך מעלה במלה .
ניודע הרב לבטל כי העלות נשיבדין לצדעה .

הרי זה נגידך והתקבלי נגידך זה והרי את מגורעת בו
מימי מיטכעו והרי את מותרת לכל אדם .
ואזיניח הבטל הגמ לתוח כטו שהולא .

ויאמר הרב לאשה קטון ידיך והחזיק את הגמ ותנביה עת
ידיה למעלה ותכנסהו תחת המרבץ .

אחכ יקח הרב הגמ מידיה ויקראהו ענת בפני העדים .
יאמר הרב לעומדים עם דטו רבנותי שיש חרם קדימון
ערת ושאר הגדולים שלא להנזיא לעז טל הגמ
לא בלשונם ולא ברמיזה (כן דטתי נב מחריים טל .

ויקרטנו הרב הגמ שתי וערב ושאר הגמ אלל הרב .

יזהיר הרב לאשה שלא תתארם תוך תשעים יום חוץ מיום
הבתינה יום שתתארם בו נעלא תנשא לכהן .

ואם היא מעוברת או מעניקה טד שיהיה לולד כד חדע נטיין
בגזו סז ית .

~~יזהיר הרב לבעל ולמטה אם צרע מן הצענאים שלא תדור~~
עמו במלך ולא יתן מענות בידה ॥

ואם המענה הוא כהן שלא תדור עמו במעבני ॥
וכן אפי' ישראל אם ברעה מעווס שהיתה אסורה עליו יזהיר
שלא תדור עמו במעבני ॥ וטיין בפ' קי"ט ॥

יחזיר הבעל הקלן והדין והקלמנום וכל פלו הכתיבה
למופר ויתנם לו במתנה כדי שינבל לכתוב בו
גטין אחרים ॥ יהי רצון שלא יבואו בנות ישראל לבק ॥

סדר נתינת הגט מיד שליח אף אוב וכן עין הדרך

יזמינו ב' טדים עידי מסירה שיהיו בערים ולא יהיה
להם שום פיסול מדברים הפוסלים שאינם ראויים
להעיד ॥ נעלא יהא על שום אחר מהם קול שתעורר על
הטרויות או על שאר עבירות ולא יהיו בטלי עומין ॥

יהדרו תשובה בלבם הבד והעליק והעדי מסירה ॥
הדיינים לא יהיו קרובים זה לזה ולא לעידי הגט ולא
לאיש ולאשה ויועבים הגדול באמצע והבינוט
בימינו והקטן עשאלנו ॥

ויכירו לעליק אם הוא פבב ככתוב בהרשאה ואם יש
אחר בעיר עשמו בעם אביו כך לדיך עיהא הוא
גב עס בשעת נתינת הגט ॥
אמר השליח בפבב בד עהבעל פבב עשאו שליח ברשות
בד ובפבב בד לגרש בו את אשתו פבב ונתן לו
רשות לטעות שליח ועליק אחר שליח עד ק' שלמותים

נאפ

- סודם כל ייחד הבטל העליה . ויזמין ל' טעמים כעצמים
 ב' לחתום הנג . ופ' לנסות מפירת הנג מיד הבטל
 ליד העליה . ויחתמו הם שהרשאה ויעידו הם על הנג ועידו
 ועין ל' טעמים הוא לדנוחא דמלתא .
 קודם שיצוה הבטל למופר לבתוב ולטעמים לחתום . זריך
 עייד העליה . ועוב עיהיה מכיר העליה לאשה .
 ולבתחילה עוב אם אפשר עלא יהיה העליה קרוב לא לאיש
 ולא לאשה ולא לדיינים מאחר שטעות בפי כתוב ובפי
 נחתם תלני בנ .

עידי ההרשאה ועידי הנג לא יהיו קרובים זה לזה לא
 לאיש ולא לאשה ולא לג' טע' . וטיין בתי כהונה
 חב' ד' צב .

נכון הדבר עלא יהיה העליה הפופר ולא מהטעמים
 החתומים בנג עהרי אינו יכול לומר בפי
 נכתב ובפי נחתם ולעון אחר אינו נכון .

דינים נפרדים

צריך לטעמים עלא יקחו יותר מעכר בטלה . וטיין
 טעות ביטקב פי' על דכתב שאם לקחו יותר
 עשה הם פסולים להעיד עדאורייתא דהוי כנעל שכר
 להעיד .

זריך לזהר עלא יהיו הטעמים עיטם ועם אביהם כעם
 העברת ועם אביו ואפי' אם עם אביהם עניים לבד
 לא יחתמו . ואם אף עלא כמלא אחר לא לן עעם אביהם עניים
 עם העברת או המתברעת אפי' יעלע הטר הכתוב בפי ב'

אין נעשה כעו פטמים . אלא יראה פלו העד הוא אחי
העבר או העתידות או שאר קורבה השכלית .

אם אדם שיצא הבטל על פני העמוד והתח אער עם אפי
לעשות צדיו בין כתיבה לבתיבה או בעת הסתיבה יעביענו
שא בשיית שלא ביעל הנג בעוס טנין ואלא עמר ענוס עורטה
ועלן אער ענוס דבר שינרוס ביננו הנג כמע ערן בסדר
הנג פי קנד סעטע . והעעס הביא צבי והבילא נב עורס
בהנה פי קלה פנ והיותו עבון שאס ימנדק לצאת לעלוח
טעו עליה בל לעערת .

אם בחתימת העד הא או הכ אירט צתיבת טד חק תוכות
כער . בית שמואל דקן ופגהם פי קל אות ה -
אם שגם תיקון הקליל והקלטום וכע הערמוט צריך עיהיה
הכל לשטם . עורס זל סל קליל סו . ולדיך הסופר
עיהיר בנה . ולבן טהוב שאעיררת הסופר תהיה קורס
הערמוט . וכעעת הכתיבה יחזור לאמר הפל כותב נג
זה לשם פבב ולשם פבב לשם נרושין נגדין נכו .

נוסח כששליח א עושה שליח

ב

במותב תלתא כחדא הנינא וכז למנן שאנו טוכס
פה מתא כ דטל כיל שא ענתבה נעטיט
עעיינות טסתפקא נאס הוא בורות יכתוב עטי בורות נבל
כד יתא קדימא פבב נבידו נג שעליה פבב לברע את
ארוסתו פבב והביא לפבכו הרשאה מתוקנת ועקוניט
כתחול

כדלמא שמשון הכעל הנה עליך בעלים להולך נגד זה
לארעותו כגו וטן לודעות לעשות עליך במוקומו ועליך
עליך נגד ה' עלוהים ואף בלי שום אונם ועפי אותה ההרשאה
מנה עפי וכפיטט מסר הנג ליד ה' ופתו כדי דבור
אמר כפי נכתב וכפי נחתם לעם הכעל הנה לברע בו
את אשתו הנה לעמו ולשמה לעם נירנעין נמורין וכך
אמר פ' הנה דהיינו העלית ה' לך הנה דהיינו העלית ה' כ
הולך נגד זה לפי הנה ארונותו על פפי הנה ונהא ירך

כדי וכחך כפי ופיך כפי ודבורך כדבורי וטעייתך
כטעיית וטעייתך נגד זה ליד האשה הנה כטעיית ונותן
אנך כענת מעבדנו מכח המפור ביד לעשות עליך
במוקומו ועליך אחר עליה נגד כגו עלוהים ואף בלי
אונם נגד גיבט נגד זה לידה ותכל גיבט נגד זה ליד פפי
הנה שמשון מיד על נחך או עליה על נחך עליך אחר עליך
אף נגד כגו עלוהים אף בלי אונם תהא מעורעת האשה
פפי הנה מעלה פפי הנה ומותרת לכל אדם נגד זה
כפי נכתב וכפי נחתם וכפי נגד ב' דינא קבל ה' כ
ה' את הנג נטשה עליה להולכה להולך נגד זה לפפי
הנה נגד מעלה עליך ה' הנה דהיינו עליה ה' להולכה
כפי נכתב ונחתם במוקומו כפי נגד פפי
מותרת ומטייטי מטייטם ובארות מסתפקא בבוב בעבת
כזכ לנח נגד לפי ועדיו החתונג פפי נגד ופפי נגד
נפ' הנג הם לו וכז' וכפי נגד במוקו פפי הנה דהיינו העלית
ה' כל מודעות שמסר על עלימות זה נג קבל פפי
הנה עליך א' כפי נגד ב' החתונג חרם נעבדתי עליך לפפי
העלית

העליה הז' פבגהנו ומה עקשה פבגהנו והאבנו ועמנו
 כתבנו וחת עת והוא שריר וקיים
 ואם הם נ' עדים והאחד אינו בעטת כתיבת וחתיות העינה
 יכתוב וחת פרי טיבן וחד ליתוהי

נוסח כששליח ב' עושה שליח ג'

במורתב תלבא כחדא הוינא וכו' ואתא קדמנא פבג ובידו
 גמ שעלה פבג לגרע את ארומסו פבג והביא לפגינו
 מתוקנת עשם יש הרעאה הטף יכתוב ג' ומקויימת וכתחול
 אפתינא עליה טף ב' ובפני ב' להולך זה הנע לגרע בו
 את פבג אשת פבג הנו ופבג העליה הז' ענה טף ובפנינו
 להיות שליח במקומו את פבג ובפנינו מסר הנע לפבג
 להולך אותו לפבג הנו עכעלה פבג הנ' וכך אמר פבג
 הנו שליח הז' לפבג הנו שליח הז' הולך גמ זה לפבג
 הנו אשת פבג הנו ותן אותו לידה ותהא ידך בידי ועשייתך
 כעשייתי ופיך כפי' ודבורך כדבורי ונותן אני רעות לך
 מטכעו מכח העסור בידי והעלמה לעשות שליח במקומו
 ושליח אחר שליח ואפי' טר ז' ואפי' בלא אונם בכל מקום
 אשר תמצאנה אתה או עלוהך או שליח עלוהך טר ז'
 עלוחיט ובפנינו ביטל פבג דהינו העליה הז' כל
 עודנות עמסר טל שליחות זה הנע וקבל טליו
 בפנינו בחרם ובטבונת התורה עלא לבטל
 העליה וכו' ומה שראינו וכו' וקיים

שְׁמֵי שָׁמַיִם אַחֲרַי נִתְּנָה הַגִּי מִיָּד

הַעֲלֵה הַגִּי לְאֵשׁ

בְּכֹכ בַּעֲבַת וּכְז בַּאֲפָפ וּכְזוּ נָגַ וְעַמְרֵי עֲלִיחוֹת טַל
הַגִּי אֲפָפ עֲלֵיהָ אֵל מְהֵרָה אֲפָפ וּכְז לְגַרְע וּכְז טַשְׁאוֹ
עֲלֵיהָ לְפָפ עֲלֵיהָ זֶה הֵנָּה מִכַּח הַרְעֵאֲתוֹ שֵׁי עֲלֵנוּ רַעוּרַת
לְטַעוֹת עֲלֵיהָ וְעֲלֵיהָ טַד הֵן עֲלֵנוּחִים וְמִסְרֵי אֲוֹתוֹ בְּלַט
כִּלְיָ קְדִימָה וּבְמַעֲמָנוּ פִּאֲשֵׁר מִפְּנֹרֵעַ בַּעֲמֵר הַרְעֵאֵה אֲשֶׁר
בִּידוֹ וְהַגִּי וְעַמְרֵי הַעֲלִיחוֹת מִתּוֹקן בְּכֵל יָדֵינוּ כִּי כְדִינֵנוּ
וּבְמַעֲמָנוּ וְשֶׁאֲלָנוּ לְעֲלֵיהָ אֲפָפ דֵּהֵינוּ הַעֲלִיחֵנוּ אִם אֲפָפ
הַעֲלֵיהָ הֵא טַשְׁאוֹ עֲלֵיהָ לְגַרְע בְּגַמֵּזֵה אֵת אֲפָפ אֵשֶׁת אֲפָפ
וְאֲמַר הֵן וְאֲחֵר הַכְּדִיקוֹת וְהַעֲלֵנוֹת הַרְאוּיוֹת לְטַעוֹת מִסְרֵי
אֲפָפ בְּכֵינֵנוּ וְלִפְנֵי טַדִּים מִסִּירָה אֵת הַגִּי הַגִּי לְאֵשׁ הַגִּי
וּכְךָ אֲמַר לֵךְ הַרְיֵמָה בְּמַיִךְ וְהַתְקַבְּלֵי בְּמַיִךְ זֶה עַשְׂתֵּלֵךְ
לֵךְ בְּעַלְךָ אֲפָפ וְהַרְיֵמָה אֵת מַעֲבֹרֵעֵת בּוֹ מִמֵּנוּ מִטַּכְעִינוּ
וּמִוֹתֵרֵת לְבַל אֲדַם וְלִרְאִית אֲמַת וּכְז וְקִיִּים יי

הנה לפניך שמות האנשים ונשים במלא וחסר מ'ס א"ב

אות האלף

אדם אברהם אהרן • אהרן חסר ואלו ואין לריך לכתוב הטכונה
 ארון שאינו לא קצור עם •

אלחנן • חנן דמתקרי חנן •

אברהם • דמתקרי אברהים • ויש שי שאינו כותב לפי אחר הרע •

אהרן • דמתקרי צעיר • אליקים בכ יודין • נעם אליהו
 עמתפקין בו אם שמו היה בלא נאו או ליהו בנאו לכתחילה יכתוב
 ליהו בניו ואם בדיעבד כתב בלא ויו לא פסל • אודי אודיה

ואני עמתק שיע נב עלא ויו אוריהו • אביה אלישיב

בכ יודין • אוריאל ביד • אילון ביד • אבימלך ביד •

אלעי אבצי אפרים ביד • אהוד בניו • אליעזר ביד

הוא עם אחר • אלעזר בלא יוד הוא עם אחר לבדו • אשר

אחאב הלקנה אביתר הבנר אחימלך ביד • אבישו

בכ יודין • אלישע ביד • אבוה אבשלום בנאו •

אבא אייזק אוריאל בנאו ובינר • אודי אביחיל

אנגיל אבוסעד בשיטה אחת • אבינועם אלימלך

בתרגום אושעיה • אחיה • אחיהו • צט ונלמד

שאחיה הוא הטיקד •

אות בית

ברכה • ברוד • דמתקרי לפעשים ברכת • או ברכאת •

ברזלי חמר יוד • ברק • בניהו • ברזקה בנימן יש

לכתבו חמר יוד בתרא אעפ דאית בפסוק עלא בנישין •

בעז •

אות הנימול

עם גרשון • ואם גרשם • הוא פאונג עבד שמות הם שעם
גרעון בן לני נכתב בכל התורה בכוון בסוף • ועם גרעם בן
שעה בכל התורה נכתב בטעם • לפיכך אם מי עידונע שעמו
גרעון בכוון או בטעם בסוף • נכתב גרעון בכוון או איטבא הרי
זה עיני העם והנמ פסול ואינו נגמ כלל • ואם הדבר ספק
מה שמו וכבר נתן הנמ באחד מן השמות הנזכר אם טרין
לא נשאת הרי זה לא תנשא ואפי' אם תתעבן עד שיתברר
בטריס שעמו כך כמו שכתוב בגמ • ואם הדבר ספק יע
לכתוב ב' גמין ב'א כותבין גרעם וב'א כותבין גרעון •
ונתנים ביד האשה שניהם בזה אחר זה כמו שמדרתי לפיך
לשיל :: מעשה וב'א ליד אחר שעמו גרעם בספק וכתבת
לו ב' גמין מספק ונתתים לאשה • ב'א כתבת עם גרעם
מלא בזאן ועם לבסוף כי כן מלאתי בגמ'א קדמון •
וב'א כתבת גרעם חסר זאן ועם לבסוף • ובאחר כתבת
גרעון מלא זאן וכוון לבסוף • האמנם גרעון חסר זאן לא
עסתקא לי • עם גדלי'הו כותבין בזאן אמל כשיאמר
הבטל בודאי שעמו גדלי'הו בלא זאן • ואם הבטל עסתק
נב גלעד עינתר טוב הוא לזאת ידי ספק ולכתוב ב' גמין
והטחטיר לא הפסיד • גברי'האל • ג'ד • ג'די • ג'די'האל
ג'הו'האל • ג'דעון •

אות הדלת

ד'ן • ד'ני'האל • ד'וד • כותבין בלא ינר אעפ' שעלינו
אותו הרבה פעמים מלא בדברי הימים עת' כיון דבספר
תהלים

תהלים לא מלינו אותנו אִיזֵ פֶטֶס אִי צִיֹּר וּמִפֶּר תהלים כתב דוד
 בטלמו לכך הולכים אחריו שהרי חתם טלמו כן . ומזדה
 המעט אנו נוהגין נב ברע השמות וכיולא באלו ריש להסתפק
 בהם איך כותבים אותם אנו כותבים כמו שהוא כותב בחתימתו
 כעומתם הוא בטלמו . או כמו שקוראים אותנו לספר תורה
 עכך כותבין אותנו ונקומ הא. כללא בידך .
 דאָרד בעערב .

אות ההא

הושע . הושעיה . הילל . יש לכותבו טלא ביד
 יש לנו סטך טפסוק התורה בסת משה לעיני כל ישראל .
 טור בסת ג טול פנ המנורה למפרט הילל . לרמז
 שהלכה בבית הילל . ונלמד שלם בדיטבד נכתב חסר
 נכתן הנט לא נטל בכך . ובערב הילל או הלאל .

אות החין

זכריה . זרובבל . זכור . וכעס זבלון . נסתפקת
 כי לא מלאתי יד בפנסקים ובתקלת לידתו מלאתי בסת
 בף ניצא כתוב זבלון הזאן אחר הלמד . ובף נעלם כתוב
 נב זבלון ובף נגע כתוב נב זבלון . האמנם בף נח . ובף
 שמות כתוב זבלון . וכן בף בעדבר וכן בף טלא וכן
 בף טלא לך . וכן בף פיסח כתוב זבלון הזאן קורם
 הלמד ולא מלאתי את ידי בעם הזה . ונלמד להצריך ב
 נגין עפז שאינם טבטא א ונט . שר׳יה דעתקרי חין .
 זינה .

אות החית

חיים בב יודין נישט שאונער בינד אמת ולבן ראני להאורת
היאך חותם • חנמאל • חנני • חנני • חנייה • חני •
חבקות • חוששי • חיהל חלפון • דעתקרי • כל יפה בל
ערבי • נעם חזקיה המכיטו כל הפוסקים לבנתבו בלא ינד
בתחילת התיבה ובלא נאו בסוף עכן הוא כתוב בתחילת
מלבותו דכתיב ויהי בענת שלש להושט בן זה מלך ישראל
מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה • אם לא ידע בפי עשט
חזקיהו בואו בסוף • נאטה אם כתב חזקיה כער דלא נדע
מחניכתו שהכל קוראים לו בן עשקצרים לעונם • אבל איפא
לא הני כער שאם היה נקרא שטו חזקיה וכתב חזקיהו דהני
עיני השם לביכך יש לבתוב חזקיה • חנמאל • דעתקרי •
מרזוק בלשון ערבי • חניב •

אות הטית

טוב טוכיה טורדום • טודום •

אות היוד

יהודה • נלע באדם שחותם כל יעיו יאודה בלח כדי
עלא לחתום בעם הנה אם לריך לבתוב דעתקרי יאודה או
אם יספק בכל שום ומחכא וכא אבל בכל שאר השמות
שמענו לריך לבתוב דעתקרי לוי בלשון אשכנז יחזק
יש ענתבין דעתקרי איזק ניש ענותבין העכונה ניש שאינם

טקפדים

טקפדיס להזכירו בין שאינו לא קיצור על שם יצחק כטו יצחק
 חק'וז בלעון אשכנז • או בלעון ספרדי ליאון • או בלעון טרבי
 אצ'לן • נצ'א ציד'א או בלעון תורקי אמר נצ'א אצ'ל'אן • יעק'וב
 חמר זאו • יוסף יחזק'אל • ישש'כר • יוס'י • ניש'ע
 שחותם בעם יהוסף • ולדיך לבתוב כן בנמ • יש'יע'הו • כי
 כן נכתב בתחילת ספרו אם לא שחותם בפ' יש'ע'יה •
 ידב'עם • יונ'ה • ניש'ע שבותבין אותו בלעון טרבי ינ'ם • ולדיך
 לבתוב דמתקרי ינ'ם • ית'רו • יפת'ח • יהוש'ע • זואו
 ראשונה לבד • ויש'ע'י • עקד'א יש'וע • או יש'וע'ה •
 יחי'אל • יא'יר • יאש'יהו • יוא'ל • יום ט'וב • בעינה
 אחת • יהו'ידע • ניש'ע שחותם יד'ע • אם יונ'תן •
 כך נכתב ולא כתוב יהונ'תן • לא אכ' ידוע שחותם שמו כן
 או עולה בו למת • ובעם ירמ'יהו • יש'ע'תפקין בו ולכן כותבין
 ב'נמין ב'א כותבין בזאן ירמ'יהו • וכ' כותבין בלא זאן ירמ'יה •
 ושם ירחמ'אל • או ירחמ'אל • חמר יוד' ואם החזיק ט'טו לקדוש
 ט'טו ירחמ'אל • ביוד כ' כותבין • ידי'יה • בתי' אחרת
 ואם חלקו כ' תיבות כער אבל בעינה אחת • יוח'נן • יש'י •
 יוא'ב • ישמ'עאל • יקו'יאל • יחי'יה • הוא כינר של
 חכם • ירו'חם • יפ'ת •

אות הבאה

כלב • כה'נא • ובערבי כאל'יפה • בא'ר • בול'יה •

אות המם

מִשָּׁה • מִרְדְּכִי • מִנְחָם • מִיִּכָּה • מִלֵּאֲכִי • מִנְשָׁה •
 מִצְלִיחַ • מִכִּיר • מִיכָאֵל • מִבְּזֹרֵךְ • מִהַיִּיר • מִנְצֹוֹר •
 מִכְּלוּד • מִשְׁלָם • וְהוּא כִּי בְּדָה יֵאָדָּם וְטָדִיָּה בֶן יְרוּחַם וְגו'
 בֶּן מִשְׁלָם וְכֹר • בְּעַם מִתְּתִיָּה • כְּתָב הַשֵּׁט אֵין לְכַתּוּב מִתְּתִיָּהוּ •
 בּוֹאן • וּבְטַל הַלְּבוֹשׁ זָל כְּתָב וְזָל עַם מִתְּתִיָּה • כּוֹתְבִין אוֹתוֹ בּוֹאן
 מִתְּתִיָּהוּ • אֲטַב דִּמְצִיבּוֹ בְּכִי מִתְּתִיָּה בְּלֹא יִנְדַּע מִיָּן עִמְצִיבּוֹ
 עֲאִינוּ קִרְיִין בְּעַרְיָנוֹת הַלְּלוֹ כְּעַטְמָה דְּחַנּוּכָה מִתְּתִיָּהוּ בּוֹאן וְהוּא
 מַגְבוֹר כֵּן בְּכִי הַכֵּל פְּכֻרָא הוּא לְנִיעַר עַטְמָה אוֹתוֹ הַלְּדִיק
 נִיא שְׂגַם בְּעַטְמָה דְּחַנּוּכָה קוֹרִים מִתְּתִיָּה

בְּלֹא נִאָן • אַבְל זָל עַבְבַל הַאֲרָצוֹת הַלְּלוֹ מְוֹרַגַל בְּכִי הַכֵּל עַקְוִוִין
 אוֹתוֹ בּוֹאן וְלֵט • עַבְבַל דְּבָרִי בְּהַ זָל • וְלִטְדִין עַלְטֵטִין דִּי נִיא עַבְדִּינִין
 כְּמִוְדֵי הַקָּא זָל בְּטַל הַשֵּׁט עַהוּא מֵאֲרִי דִּיאֲתֵרָא דִּידִין • וְטָכּוֹ
 הַמְחַמֵּיר לִיתָן בְּנִינִין וְלִצֵּאת מִיָּדִי סְפִיקָא תַעֲב • וְרִיבַל כְּתָב
 בְּכִי כִּהַ זָל מִתְּתִיָּה אִם כְּתָבוֹ בְּאַלְקָא כְּעַר וְכֵן כֵּל עִינֵי
 עַהוּא מְעוֹנָא אִחַד אֵין לְהַקְפִּיד רַעְדִּים חִבְּסֵי קֵעַב • וְבַעַם
 מִשְׁלָם אִם יִשְׁלַן קְבֵלָה מִמְּשַׁכְּחָתוֹ לְבוֹתְבוֹ מֵלֹא נִאָן אִזְלִינִין
 בְּתִרְיָה • מִהַיִּיר • מִהַיִּוֹר •

אות הנון

נַחְמִיָּה • נַחְתָּן • נַחְתָּאֵל • נַפְתָּלִי • נַחְמָן •
 נַחֲוִים • נַסִּים • נַתְנִיָּה • נִישַׁ עַקְוִוִאִים לְכַתְכָּאֵל
 בְּלִשְׁנֵי עַרְבֵי עַחְרָה • וּבְעַלְמֵי כּוֹתְבִין עַחְתָּה • נִאָן
 קְפִידִין בְּכַךְ כִּי פִלֵּא כּוֹתְבַבְּ כִּי לִשְׁנֵי עַרְבֵי כְּתוּב • נִישַׁין בְּפִה
 בְּכִי קְבֵלָה • בְּקֵלָד • נִישַׁ מִי עַקְוִוִאֵין אוֹתוֹ שִׁינְיָאֵלְלָה אוֹ
 עַנְתָּה אֵלְלָה אֵר עַנְתָּה •

אות הסמך

סעדי'יה • וכלטר שאס יש קבלה בידו או אס חותם בעס
 סעדי'הו בזאו שבך זריך לכתוב • וצטרבו יש עבותבין
 אותו סטאל'יה בסוקה ה'א או סטרי • או סנעור • או סטיד
 אללה • או סטנדי • ולכן זריך עתי'עב הדיין היטב
 לדרדק כי'זר קוראין אותו הכריות • גם עס עלת'ה קוראים
 אותו בלעון טרבי סאל'י'טאן • סאל'י'ס • סלא'טא • סל'טי'ה •

אות העיך

עמ'נו ה'אל כז עמות ובעי'נה א ויכנל לכותבה בתי' אחת
 אס ירצה • וכן עמ'י נדב • עזי'ה'ל • בלא נאז • ובעס
 עק'י'בא • כתב בה זל יא שזריך ז' טעין בא ה' לבסוק
 וב' א לבסוק • טפני עיע סמך בפסוקים לעניהס •
 א'זר זר'וע לצד'יק וליש'רי לב' שמוחה • סת'הס
 ר'טקי'בה בה • ובפסוק אחר וגואל'ך אב'יר יעקב עהס
 אותיות רבי טקי'בא בא • ופטר'ונה לי • שהענה הו'א
 עבותבין דוקא במ' א נה לבסוק וכן נראה שהו'א האמת
 עאחר שה'א נה'אף ה'ס עמונ'א א על אח'ה'ט • סר'ל'ה •
 בסמך • וכמך רמ'דס שאס כתב בעין לא פסל נל'ז לעס
 נר'עס • נר'עין • עהס ז' עמות נפרדים וגם אי'נס מעול'ז
 א • עמ'רם • עז'לי • עמ'רם • בזאו • ובעס עבדי'יה •
 יש להתי'עב ולטי'ין בטבני עבנ'בואתו בתחילת נבואתו
 נכתב חזון עבדי'ה • ופמ'לביס א ס' כה כתוב ויקרא

אחאב ג טבדיהו בזיו • (כן נכתב כטה פטיס אחיריס בזיו
והיותר נכון הוא עלריך לכתוב טבדיה בלא זאו בטבור כיון
נכתב בתחילת ספרו • דוטיא דיעטיהו דכתבין כן הואיל
ונכתב כן בתחילת ספרו • והטח שיר לכתוב ב נגין תנב •
גס בעס עזיזהו • לט כי בטקוס אחר כתוב עזיה בלא
זאו • והנבין הוא שכותבין עזיהו • יש עמות משנבין עמות
אחרות • עזרה • עזיש • עזין • עזאו • עזיה •
בידא וה לבסוף • עבד אלה • :

אות הפא

פדה צור • ככה נכתב למעלה כעו עמנאל • וכעו עשיניב
פריץ • פלוא • ובעס פינחס • לריך לכתבו עלא ביד
אטפ שיש חסירים בלא יוד עכו בטר רובא אנליבן • יש עמות
בלען ערבי פרג אלה • פרגי • פרגון • :

אות הצדי

צדקיה • צדיק • צפניה • צדקיהל • צריפה •
כך אנו נוהגין לכתוב יש כותבין צאריפה • :

אות הקוף

קהת • קרח • קלונמוס • קרידו • קומפראדו •

אות הריש

ראובן • רפאל • רשיד •

אות השיך

שמואל , שאול , שר'יה , וקוראים אותו בלעון טרבו
 זין , שם ש'לום , ישחלוקת וכתב ה' ר' יקב קעטרו
 זל שז'יך לכתוב אותו חסר בלא זאו ש'לום , ואם כתב
 בזאו בער , וטלאו כתוב שפעם אחד נתקבלו כל חכמי
 ידעלים תוצב לתת נט אחד והמכיתו לכתוב שלום מלא
 זין , נאטרו מכך המכיתו חכמי קושטאנדי'טא יטא וקצת
 מחכמי מעריס וכפ ה' אימולן זל עובר הנעלא בכתוב
 לפעמים חסר לפעמים מלא הנלכיס אחד הרוב , ועם שמו'די
 אין לכתוב שער'יהו בזאו , כן כתבו כל הפוסקים , וכ' זה זל
 לפיכך אם כתבו בזאו להסתפק אם פאר אנלא , ושח'עידה ,
 יש להסתפק בו אם יש לכתוב ש'ע'יהו , מלאתי בדה ז'ט' יא
 דכתיב ניהי דבר ה' ש'ע'יהו בזאו נ'ט , ש'ם ט'וב ,
 ש' תיבות ובע'טה אחת , ש'מ'שוק , מלא זאו , ש'ל'מה ,
 חסר , ש'ה'לתיאל , ש'ב'נא , ש'פ'ט , ש'מ'עון ,
 מלא זאו ולפעמים בלעון טרבו ש'עו נז'יך לכתוב
 ד'תקרי ש'טה , וכ'ם ש'ב'תי , כתוב פ'ע' נ'זל יש
 לכתבו בלא אלף וכ' זה זל , ש'ש'וק מלא זאו ,
 ש'ח'דה - נכתב למעלה באות ה'זן .

אות התיו

תמ'ים

שמות נשים

אות האלף

אסתר • אביגיל • בז יולין אעפ שבתקום אחר נטלא
חסר ינד • בתראה דכתיב ויאמר דוד לאביגל • בתר רובא
דקראי אולבן • עם אורית בואינה • הוא דנטיא דעס
על סגראו על יע נרדיך לכתוב בעורה אחת • אורדוֹאִינִיא
כך נלמד • אוריה אמאדה • אמ׳ינא • אסתרוגא •
בתו ואפער שתהיה בטת • אלטאדונא • הוא כעוֹאֹרִיה בוא
בעינה אחת • איספראנסא • אמירה • בהא בסוק
בעבר שהוא עם ערבי • איזבוֹאִינִיא • אסטוריליא •
בז יולין כך יע • איזמיראלדה • אלנדהר • בעי אחת
אליגרייא • אלנפאר • בעינה אחת • איסתאמאתא •
איסתארופולא • אים סעד • בעי אחת • אמבארקה •
בהא בסוק בעבור שהוא עם ערבי • אנגילא •

אות הבית

בת שבע • בעינה אחת • וכן ביין וינידה •
בואינה • בורית • הוא עם ערבי • יש כותבין אותו
בואית • או בואיתא • בילייה • יש שכותבין
אותו ביור אחת בילייה • או ביייה • בילא • (הוא
אעש בלאנקא •

אות הנמל

בערבי גאזאלה • גינד'ייה • גאלייה • גוה'רה • גאמ'ילה •
 גוסט'ה • גראס'ייה • גינטי'ל • בעס גולי'ה • ע ספק'אס
 • כתבו גינ'ייה • גראס'יוזא •

אות הדלת

דבור'ה • פתבין עלא בזאן עכן פתוב ודבורה אשה עב'אה
 וכ' והוא בתחילת נבואתה ופ' ואעב עבתורה חסר ואלו דכתיב
 ותעת דברה מנקהת רבקה וכ' ודברי תורה עריפ' ערברי עב'אים
 אפילו הכי עסתעא הקורא אס בתנו אינו קורא אותה כעפחה
 וכתינקת רבקה לא על עם דבורה הנבואה • עיהו אס בדיעבד
 כתבו חסר זאו אין נראה לבוסלנו דעס דבורה עלא אנחסר
 הלא בעבמא אס אחד הוא • ולעדן דעבאן שעשינן לביעה
 אתרי אחריני שהס בעבמא אחד • פטו בניעין חסר או עלא
 וכ' רבות דוק ותעכח • דונ'ה • דולס'ה • דיא'ה ליסט'י
 בעינה אחת • דיא'ה מאנטי • בעינה אחת • דיסיא'דה •
 דורא'נתה • בערב דהב'ייה •

אות ההא

הנ'ה • ניא הנ'אה • ניא הנ'ה • נעט • הירמוזא •
 הרמוזא •

אות הוין

דילי'דה • ויד'ה • וירט'ואוזה • בערבי וא'דה • ניטב
 ור'דה •

אות הזיזן

זהבי • זאהרה • זהרה • יש כותבין זיינה • זמורדה •
זברה •

אות החית

חנה • חוזה • חשובה • בעש חיה נסתפקו ונראה
שלריך לבתוב חאיה • בערבי חיונה • חביבה • חסלה •
חוסנה • חצרייה • חמאמה • חסן •

אות הטית

טובה • טאזוס • נישט שכותב טאזוס • טרפה •
נישט שכותב טורפה •

אות היוד

יוכבד • יאקותה •

אות הכאף

בערבי כאף • נישט שכותב כאס • כאמלה •
כרימה • כסבייה • כוונדה • כאמלת אלחמן •

אות הלמד

לאה • לונה • לידיסיה • לומברי • לאזורא •
בלשון איטלקי •

אות המים

מלכה • מזל טוב • ז שטות ובעיטה אחת • מרבים •
 מיכל • בנד אחד • וטרבי מרחבה • מסעודה •
 מונסה • מנוחה • מטרונה • מלכונה • מדללה •
 מליחה • מליך • והוא עש מלכה •

אות הנון

נחמה • נגמה • נזרה • נציר • נצר אללה •
 נוציר • נאצר • נאציר • נמרה •

אות הסמך

בטרבי סתיתה • סאלטא • סאלטנא • ולטדן •
 סלטאנא • סעידה • סעאדאת • סת אל בית •
 סת אל בנת • סת אלהל • ובעיטה אחת • סעודי •
 סעידונה • סיעידה • סעוד • סעידה • סרכים •
 סרכאם • נט שפותבין סרכס • ובלשן לעו ספירה •
 סית סול • במטך לבתת • ובדיטבד אס כתב שול • בשין •
 כתב דעדם אח ס קטב ונב ס עטג שלא פסל וכן בעם •
 סולטאנא • בעטך והא במוך בעבור היותה עם טרבי עיקרו •
 האטנס הריף ולהה זנה למוטר לכתוב בלדי צולטאנה •
 כך אותרים טשטו וכףטפ • ובריא לי שאס הענדשת היא •
 טרבית זריך לכתוב סולטאנה •

אות העין
עמאם • עמזה • ערביה • עוויצה •

אות הפא

פריסיאזא • כך עלאתי בגא יגן עלפת תו מקדטון •
פראנקא • ניש כותבין פראנכה • פאוונא • פלאטא •
פוסטירא • פלנר • פירלא • פאלומא • כך עלאתי
וכתב ריכל חג מי נול ואס כתב פלומבא • כער • אכ
עכוונתו היס עלמר שיש קוראים אותה כך אובך אין להקפיד •

אות הצדי

בעס צריפה • יש כותבין צאריפה •

אות הקוף

קמר • קמרה • קאלומירא • קאלונא • ניש אנטריס
כל הנז בבק • קונדיסא • קירידא • קומפראדא •
ניש כותבין קונפראדא • קורטיזא • קוקונא • קאמא •

אות הריש

רבקה • רחל • ריינא • ריקא • ניש ריכא • רוזא •
רחמה • רומייה • בצ יולין • רושא • רומה •

אות השין

שמחה • שרה • שבתיה • שמנר • שיניג'רולא •
שקרה • שוקיר •

אות התיו

תרצה • תמר • תוג'אר • נבעס תרכייה • יש טי מכותב
תורכייה • בתיו ואס כתב בגית מרכייה • בלא זאו כער
תרבו'נה :

סדר חליצה

מצורת חליצה בב דיינים אורתו ישראל מאב ועאס ולא יהיו
קרובים זלו ולא ליבם ולא ליבטה ואפי' הנשואים שתי
בנות אחות או ב בנות אחיות ואפי' קרובים ונתרחקו ועלא יהיה
בהם שום פיסול ועלא יהיו סומים דבטינן לעיני הזקנים ופ'
בפ חליצה לעוהרי מיכץ וזל עטטתי עטודי ערביה היה מקפיד
אפי' על סומא באחד מעיניו דבטינן לעיני הזקנים וכתשו שם
פי' פתח הביא פלוגתא ובהגמ' פ' עה חליצה כתבו דסומא מאחד
מעיניו בער לרת' וראביה זל בפ' דפסול וכתב עיש להחמיר
כדי להוליא נפשין מפלוגתא ואפי' בעאר מומי הבוק פבין
קמוע וכז כתב דיש להחמיר יעש .

ורב שפסול להיות דיין מחמת קורבה כתב שם בתשובה ס'
ז וזל לבי עגמגס אם יכול לעמוד עב' דינים לסדר
חליצה ורב כנהג כתב ולי נראה שאין להקפיד על זה והרב
והתלמיד נימנן ב' לחליצה אעפי' שהתלמיד אינו יודע דיני
חליצה וכמו שכתב מוהריב"ל חא כלל ב' די' ותשובת מע
ס' ק' :

יוסיפו עוד ב' כראשונים כדאמרינן בגמרא דרב פפא ורב
הונא ורב כהנא ורב אשי ורי' עבדי טובדא בחמע
ולא מדינא דמדינא בב' סג' לא לפרמוטי מילתא ופרע'
לפרמוטי מילתא דחלוצה היא ולא לינסבה כהן אפי' דליתו
וליקפזו טלה עכ' ועהאי נעמא בדיעבד אם נעלא פיסול
בב' הנוספים לא מיפסלה חליצה בהכי כיון שהג' הראשונים
המיוחדים לדיינים הם בעירים ועהמ נטי' ביוס החליצה
פריך שיעבו הנוספים מעבד בספסל אחר כי היכי דלא ליתו
לעמע' ולמע' דמלות חליצה בב' דיינים כו' יאודה לא דאא
לפרמוטי מילתא ופ' רא' דמילה מפורע בפערה כל חליצה
בעשרה כדי לפרמוטי מילתא . יוס

יום שלפני החליצה בין מנחה לטרבית יתוועדו יחד הג' דיינים ויקבעו מקום לחליצה ואפי' במקום שיש צד קבוע בכל יום בעו למקבט דוכתא לפרסומי טפי מילתא ושיין בג' תועת ישראל ט' פג .

ואומרים הג' דיינים לב' הנוספים נלך ונשב במקום פלוני ונקבט מקום למחר כדי לחלוץ למחר לפיכך מהיבטה פב' ויטקרו מעקומעם וילכו עם הג' הנוספים ויועצו הגדול באמלט והג' אחד משיעניו ואחד משעמלנו . והג' הנוספים מנגד במפמל אחר אומן הלך . ויאמרו למחר אם יצור ה' בחיים באיזה שיהיה נשב במקום הזה לחלוץ לפיכך מהיבטה פב' . וביום זה בודקין לחולץ ולחולצת ביב' דברים נאלו הם .

אם זה היבס הוא אחי המעט מן האב שאינו זוקק ליבוס — ולחליצה לא אחיו מאביו ולא אחיו מהאם דילפי' אחוה אחוה טבטי יטקב .

ב' אם היה לאח זה טס אחיו ישיבה אחת בטולס דבטיין כי יעצו אחים יחדיו פרט לאשת אחיו שלא היה בטולעו . ג' לבדוק שלא הניח המעט זרע אפי' מעט זרע הזרע עם כל הדורות ואפי' זרע גומט פומר מחליצה ומיבוס לא דזרע מן השפחה אומן הגויה אינו פומר .

ד' אם באשת היבטה אשת המעט אחיו של זה נסג להו אפי' טד א' ואפי' אשה או עבד אם הוחזק על פיהם . אבל לפתחילה להשיד בשעת מעשה יש להחמיר .

ה' לבדוק אם החולץ והחולצת הם גדולים דהיינו פב' יב' שנים ויום א' לחלוץ ובת יב' יום א' לחולצת וגם שהבאנו ב' שטרות אחר השנה הנו ועיהיו השטרות כדי שיקיפו ראשן לעיקרן אבל השטרות שקודם הזמן הנו אינן סיימן גדלות נינהו .

ך' בדקו אם יש צד חדשים שמינית הבטל דהיינו סופים יום
חוף שיום השיטה ויום החליצה דתוך זמן זה איכא למיחש
שלא מעוברת היא וחליצת מעוברת אינה חליצה ואם היתה
זקוקה לראובן ושמעון אין צריך להמתין לצד יום לעיתר
ראובן ::

ך' בדקו אם יש לבס אחים אם יבס זה גדול האחים דמלנה
בגדול . ואם יש לו אח גדול ניש איזה טעם שאין הגדול
חולץ צריכים הדיינים בעטת מטעה לפרסם הטעם לבד ::

ח' בדקו בד בחולץ אם הוא אמר רגל דילפנין בגט נש דרגל
רגל . ואופן הבדיקה ליבס בזה בד דרכים . אך בהבאתו
ברגלו בקרקע שהרגל העפה בקרקע בבח הוא היטבי .
וכן בזריקת אבן ברגלו . או בהילוך אי מיטיהו מסג ברישא
הוא היטב דכי טקר איניש רגלו דימינא טקר ברישא ודווקא
כשהוא הולך כנגד פניו אבל אם הוא רגלה לילך לצד ימין
או לצד שמאל אין זו בדיקה ::

ט' בדקו שלא יהא היבס סומא לזאת יא הפומלים ועיין בטעם
די חליצה שכתבתי בארוכה ::

י' יחקרו הדיינים אם היבס אמרת יד דהיינו באיזו יד טהם
עושה מלאכה ::

יא' בדקו בד שלא תהיה רגל החולץ טקוטה ::
יב' יחקרו בד שאיזה חולה מטת הבטל שלא יהיה טן
הנמכטים בימים ובחלים ::

יג' ביום של קביעות מקום ילחו בד להזהיר ליבס
שלא תאכל ולא תשתה למחר ביום החליצה עד אחר
שתחלוץ ::

יד' ילחו בד להזהיר שתהא זהירה למחר שלא לרוק
בפניו בד והיבס עד שתחלוץ (שלא תנקר שיטה קודם
החליצה ואם אף שלא תרוק תבלע הרוק בלטיף שכנגד
פניה שלא יהא נרא' יוצא מפיה וגם זה שלא בפני היבס
והדיינים ::

עוד יעלמו להזייר ליבם ביום שלפני החליצה שלמחר לא
 ישתה דברים המבלבלים את הדעת יין ושכר וכיוצא
 כעו שמתזהירין לענות הנמו כעו שכר בבית שמואל עם בגמ'
 עוד יעלמו להזייר ליבם שירחץ המלך היטב ולחתוך פפורטיו
 ולגרור היטב את הטקב ושאר מקומות שאינן יכולין להטקות
 ברחיצה בלבד כדי שיהיה נקל לרחצו ביום החליצה בטיס
 חמין ::

עוד יעלמו צד להזייר ליבם ולביטה שידגלו הפסוקים
 היטב בפיהם וילבו אלל בקי ללמוד , והיבטה תקרא
 מאין יבטי להקים לאחיו עם בישראל לא אבה יבטי :: ולא
 אבה יבטי , יקראנו בגשימה אחת :: והיבם יקרא לא חפצתי
 לקחתה , בגשימה אחת ובמפיק ההא דלקחתה ::

עוד יעלמו הדיינים שלמחר לא יבאו צ בבית אחת לא —
 היבטה תחילה נאחכ היבם ואז יטעו צ בפני הדיינים ::
 עוד יעלמו לצוות ליבם שלמחר כשיבא לבד שיתעמך
 טעמו כאבל על אחיו וגם היבטה כן ::

אזהרה לדיינים שיהרהרו מבטי בתשובה ניתוודו דברי
 נידני בהכנעה פן חו חמלו בדברים שפוסלים
 לדון , ויתחננו לפני הש"ת שלא יבשלו לעשות חליצה
 פסולה ::

למחר ביום החליצה יזוו הדיינים לעמע צד להכריז —
 שהיום נותן חליצה פבב לפבב במקום פ כד —
 שיאספו אנשים אחרים לפרמוטי מילתא ניהו זהירי ●
 הטם ליעב רחוק מהדיינים פ אמות ::

אחר התפילה יאמר גדול מהדיינים לחביריך נלך בעם
 ה לחלוץ לפבב מהיבטה פבב במקום שקבענו
 אתעול וילבו נישבו עם כמעפנו הנזל ::

ויחזור ניאטר הראש בד לחביריו כבר איתנו שאלן שום
קורבא בינינו גם לא ליבם ולא ליבמה וחוזר ואוטר
בטב כלן כבר חקרנו עאתנו על פיטן האיש והאשה ונמלאו
שהם דאנים לחלוק וחוזר וחוקר אם אכלה נשתתה היבמה
וכל העוזהר לו נלה ביום ההזמנה לכל ה'זל ::

ויחזור ניאטר הגדול עבדיינים לחביריו טוד הפטס -
נהרהר בתשובה אם חו חמא אחד מענו בדבריס
מתפללו לדון - נעוב לעמוד ולהתוודות מ אכל חמאנו
יודשיבו היבם והיבמה על המפל נישאל הגדול עבדיי
ליבם מה תבקשו . נישב לחלוק את יבמתי אינ
עבקש . וכן ישאל ליבמה אם יש ברצונה לחלוק ותאטר
הן ::

יאמר ליבם וליבמה שיבוננו שבחליצה זו כרתת היא
לעוק ::

אחכ יאטרו להם הדיינים ליבם וליבמה טטדו טל רגליכם
ויטטדו . ותעמוד היבמה ליטין היבם . ניאחזור
הגדול עבדיינים לשאל ליבם אם רוצה לחלוק או ליבם .
ניאטר היבם רצוני לחלוק . ואם היה נעני יאטר לגדע
דאעג דיש לכך אשה מותרת לכך היבמה שאלן בזה חרם
דרגמה ולא שום תקנה לבטל מעוזה טן התורה . ניאטר
היבם ואעפ כן אינ רוצה לחלוק ::

יאמר לו הדיין אם באולי נדרת שום נדר או שבונה
או חרם או תב לחלוק או שלא לחלוק . ניאטר
לו היבם לא נדרתי . ולא נעבטתי . ולא קבלתי חרם ולא
תקיעת כף ::

דיאבאר לנו הדיין עכּוּ מעפני המטק על תבנה הינתר טוב
 גתיר לך כדי שלא תהא החליצה מעפני הנדרר או
 או העבונה או הקרס או התכּ , ומלמדן אותנו שאם באנו
 בשבט נכּוּ שהנא מתחרט חרטה גדולה בעורה שעס היות הוא
 רוצה בחליצה הוא רוצה בחליצה בלתי שבונה ועל העבונה הוא
 מתחרט בפתח זו שהחליצה היא יותר קיימת בלתי שבונה ::
 דיאבאר לנו סדר התרת נדרים , מותרים לך נכּוּ ואחכּ יתירולו
 אם שבט שלא לחנוך ::

עוד יאמר לנו הדיין אם מסר שום מודטא על חליצה זו או
 דבר שום דבור שיזיק לחליצה זו נשיב היבם לא מערת
 שום מודטא ::

דיאבאר לנו הדיין אולי שכחת שמערת מודטא או דברת
 דבור שיזיק לחליצה זו מן הינתר טוב מעפני המטק
 צריך אתה לבטלה , יאמר היבם הנזר הריני מבטל כל
 מודטי ומודטי דמודטי ומודטי דנפקי מנו מודטי דמודטי
 עד טולם שמערת על חליצה זו וכל דברים שמערת ומערת
 על חליצה זו שהם שבעיתקיימו כלן או מקצתן כודטיים לבטל
 או לפסול חליצה זו הרי הם בטלים ומבטלים , נכּוּ אפי
 מעיד על עצמי שלא מערת שום דבר שיפסול או יבטל
 חליצה זו מחמתו , והרני פוסל לפיכּם כל עד נעדים
 שישידו בין בכתב בין בעל שאלמרת או שמערת שום
 דבר שתבטל או תפסל חליצה זו או יורט כמה מקמתה
 אבל חליצה זו כעדה וקיימת ::

ואם היבם אינו בקי בלשון הקדש חוזרין ואומרים לנו
 בלשון לעז כדי שיבין דבר לא שורו ::

והחזור הדיין אחר כל זה לוטר לו הדין כבר עכשיו לא יאלץ
שבועה ולא חרם ולא תב ולא שום אונס תן לבד אס
רצונך ליבם או לחלוק • וישב היבם רצוני לחלוק וכן
ליבטה ישאל את פיה אם ערצונה ומדטתה חפציה
בחליצה ותאמר הן • ובכל אלה יזהירו הדיינים להם
שלא יאמרו הן הן או לא לא בפי שהכפל מהפך המכון
לשבועה •

אח"כ יקח גדול הדיינים המעטל ויבדקנו יפה יפה
שלא יהא בו טיט שלא יהא גורם חליצה •
וגם יראה שיהיה טעני כהלכתו ומכון לרגל היבם ונותן
אותו גם לשאר הדיינים לבדקו •

אח"כ יזנה לשעש בד על רמיזת רגל יעין היבם בטי
חשין יפה ויקנחנו היטב שלא יהא דבר מוצץ וכדון
בגד מביבין וילך בן לטני הדיינים ויראו הדיינים היטב אם
הוא נקי מכל דבר המוצץ ברגל ובשוק עד מקום מדות
המעטל •

אם המעטל מכד יתנהו ליבם בעתנה ויקנהו היבם
בהגבהת ג' •

צריך לדקדק שיהיו כנפי בגדי המכנשים על היבם
למעלה ויקשור כנפיו למעלה משוקו כדי שיהיה
נראה המעטל כלו על הבשר •

יבצע המעטל ברגל היעין על היבם ויכנס הקרסם
דהיינו בנטונים בלתי בלולאות כסדרן מענה
למעלה • ואח"כ יכרוך הרצועות הארוכות סביב השוק
ג' וידקדק כשיכרוך הרצועות הלכות על המעטל
שיסבב אותם סביב הנקבים שיש במעטל • באופן שיביט

הרצועות

הרזנות על בשר השוק עמע המנולה באותן הנקבים שיש
 בענעל אם באותן שיש אחורי המנעל . ואחר שיכרנך אנתן
 יקעור ב קצות הרזנות יחד למעלה מהמנעול בבשר השוק
 לא על המנעל . ויהיו הקשרים למטה מהפרק הנקרא רנדל
 ויקעור על בשר השוק מלפנים ב קשרים זעבא והענבה
 עליהן ::

דילך היבם בענעלנו אשר ברנדלן דא לפני הדיינים ניטענד
 לפניהם ניטענד אצל הכותל או אצל איזה טענד כדי שינוכל
 לדחוק רנדלן בארץ ובפרט טקבו שתהיה טקבו אדוק בענעל
 היטב שבזה תהיה נז כחולצת ולא כאלו נפל המנעל מרנדלן
 לכן יזהירוהו שלא ישטן כב על הטענד שאם יפיו נונלים
 הטענד הוא נופל מטפי דבטי שיהיו היבם והיבמה עומדים
 ואם היבם חלה את רנדלן בחולי הפרדאכרא או עהיה זקן שאם
 לטענד רשא לישב ::

דאחכ יחזור להתיר השבונות וגם ביטול הענדטות
 יזהירו להם פגם ב שיבוננו שניהם שבחליצה זו ענתרת
 מעמידין היבמה לפני היבם כדי שתהא דבורו טעו לפני
 בד וראש בד יקרא ליבמה בלהק ::

מאיין יבמי להקים לאחיז שם בישוראאל לא
 אבה יבמי ::

ואזהרה לדיין לדקדק שתקרא לא אבה יבמי בעשימה
 אחת ואם נעטה באיזה מלה תחזור לראש העקרא
 ועלנה לדיין שיפרע לה כוונת העקרא בלשון לעז ולצוות
 עליה שתהא מכוונת שבחליצת המנעל וקריאת העקרא
 תהיה פטורה מן היבם וענתרת לכל אדם עישרה ::

והיבם יקרא לא חפצתי לקחתה בנשימה אחת • ותיבת
לקחתה הלמד בשבא והוא בעפיק ולצוות עליו שבקריאה
וחליצה זו תהיה היבמה פמורה יממנו ועותרת לכל אדם •
ואומר הרב ליבם דחוק רגליך לארץ אך לא כב כדי שתוכל
היבמה להגביהו •

ונגשה יבמתו לין לעיני כל הדיינים לחלוק מעטלו
מעל רגלו היא לבדה • ויזהיר הרב ליבם שלא
יסייט לה לא ברגלו ולא בידו •

ותבוא עלמה לא יושבת ולא על ברכיה רק כטומד
בשחייה ותפשוט ידי ימינה אם אינה אימרת ותתיר
קשירות הרלוטות ותעליבם אחת הנה ואחת הנה • ואחכ
תתיר הקרסם מערך הלולאות התחתון שממד הרגל תחילה
ואחכ הטליון מענה שהוא הדי הסמוך אלל הרודיליא ואחכ
תעיס ידה השמאלית באחורי רגלו למעלה מן הטקב ותגביה
רגלו מן הארץ ותאחוז בו ופידו הימנית תחלוק הטקב
ותגרור אותו עד שתחלוק הימנית ותצא מן הרגל •
ואחכ תאחוז בידה הימנית בלי סינוע השמאלית באחורו של
מעטל מעד האצבעות כדי שתחלוק אותו מעל וכל
ותגליכה לארץ למרחק •

אחרי כלותה מלחלוק הימנית יאמר הגדול שבדיינים
ליבמה שתאחוז רוק ימנש בפיה ולא ימס בטלמא

ושלא תמנא מערך שיטה דם רק רוק לבן • ותמנוד
לפני היבם וירקה לארץ בפיה רוק גדול • והדיינים
בישיבה צריכים לראות הרוק כשינזכה מפיה עד שינט
לארץ ואם רקה רוק דק צריכה לרוק עוד פב ואם רקה

דס אינה צריכה לרוק פטם אחרת ודווקא בעולצה משום
 דאין לה בלא זמזומי רוק ::

אה"כ מקריין ליבמה פ' ככה יעשה לאיש אשר
 לא יבנה את בית אחיו ונקרא שמו בישראל
 בית חלוק הנעל , ומקריין אותה פ"א בלעז ותאמר
 היבמה בית חלוק הנעל ב"ב , הנמצאים שם טוכן בקול
 דס חלוק הנעל ב"ב , וכל חלוק באבל , חלוק במנוחה
 חלוק במנוחה במנוחה ::

היבם יחזיר המנעל למי שנתנו לו והמקבלו יבנה
 ג"ג לחזור ולקנות , כדי שיובלו לחזור ולקנותו
 לאחריים לחלוק בנ ומה גם דימטיקרא נתנו לו ע"ש להחזירו
 ואם לא יחזירו במלא שלא זכה בו ונמצא שחלק במנעל
 שאינו שלו ::

יחזיר הראש בד ליבמה מטתה בחליצה זו מותרת לכל
 אדם מישראל ואסורה לבהנים ואסור לדון בעבונת
 היבם ואינה צריכה להמתין חק ינס אחר חליצה ,

כשיעמדו הדיינים יאמרו ירמי חזא שלא תבאנה בנות
 ישראל לכך ולא לידי יבום , וברוך אשר

קדמנו במלותיו ולכנו במלות וחקים על אף ע"ה ,
 ונ' מנוה זו ע"ה אף ע"ה במע במדרש ובשם אשר הקב"ה
 לאברהם אתה אמרת אם מחוט ועד שרוך נעל חייך שאני
 נותן לבטח מלות חליצה במנעל ::

יודע הדיין לחולץ דאסור מדרבנן בקרובות החל נ"ה
 וכן ליבמה אסורה בקרוביו כע"ה ס"ה ק"ט ::

שמות אנשים ונשים מועתקים מספר שמות

הגיטין

אות האלה

אביגדור • עלא • נין • לפי • קריאת • קטרים • וכותבו • פתיבה • א' -
 וכן אחיעזר • אלחנן • אליעזר • אלעזר •
 אליעזר • אליסם • אליקים • אלקנה • אלימלך •
 אבימלך • אחמלך • אלישיב • אושעיה • בהא
 לבסוף •

אות בית

אות נימל

גדליה • או גדליהו • גרשון • וגרשם • חמר • טהפטי •

אות ההא

הלל • זל • מסקנא • דעלתא • לעגד • לפתת • יע • לבתבו • חמר • נא •
 כתבו • עלא • פשר •

אות הוין

וידאל •

אות הזין

זבולק • או זבולוק • או זבולוק • להברת • לעין • ספרדים • אבי • מסופק
 ולגדן • דטוב • לכתוב • זבולוק • להברת • לעין • ספרדים • והדבר • צריך
 לי • תלמוד • ::

אות חית

חסדאי •

אות היוד

ידידיה • זל • חד • תיבה • ואם • ירצה • המופר • להגמ • ריוח • כל • דהוא • יזהר
 עלא

שלא יניח דיוק הדבקה לא מטעמקמ כל דהוא כדי דיותר תהא נראית
בתיבה אחת משתי תיבות ::

יום טוב • בשעה א' ואם נכתב ב' שינויות יש להסתפק • יש
לכתבו בשני עיראה יותר לב תיבות מתיבה אחת ולא יכריד לא טעם
ירחמיאל • אם מדגשין התידיק בפי כותבין מלא יוד • כן כתב
מהר"א נבאין ידוע הוא דמסקא לן ובמחלוקת שניה •
ירמיה או ירמיהו • ישעיה או ישעיהו • ולי נראה הואיל
שיש מחלוקת בזה ראוי לכתוב בלא נין אבל איטבא לא הני כשר
שאם היה נקרא ישעיה והיה כותב ישעיהו הני שינוי השם לבן
יש לכתוב ישעיה וכן ירמיה • וכן הובאו בתלמוד ואח"כ דהתלמוד
קי"נ הנה ליה כחנכאל דכשר ::

אות המום

מתתיה או מתתיהו • זל לבני ספרד מסתמא כותבין מתתיה
בלא נין ארה דכך טגור בליהם אם לא שידוע שעשו מתתיהו •
אבל לבני אשכנז אם ידוע להם איך עשו ואיך קוראין אותו יכתבו
כידוע להם • אך אם משקא להו אזי הדבר הוא מחלוקת
דבבונתא ויותר טוב לכתוב ב' גמין לצאת מיד ספק היכא
דאפשר כולגוד ::

אות העין

עבדיה או עבדיהו • זל וכתב מהרש"ל זל דמסתמא
כותבין עבדיה בלא נין לבסוף רק אם יש לו קבלה לכתוב
עבדיהו כותבין עבדיהו ::
עזריה • בלא נאו • עקיבה • זל ומסקנא דמלתא לגדן
לבתתלה ביה ואם נכתב באלף אין להקפיד ::

אות הפא

פינחס • זל מלא ואם נכתב חסר כשר • פלטיאל • זל
בחד תיבה •

אות השיין

שבת שבתאי • זל מסתמא כתבין שבת חסר אך אם
חותם שבתאי • יש לכתוב בגמין כחות שבתו ::

שמעיה , ולא שמעיהו , זל ובמסורת בפ ידעיה פוק פי כו
וכדק ב ריע פי יא שמעיהו ה ופי גא שמעיהו הנחלטי וכו וכל
ושמעיהו דכנותא בר מן יא ושמעיה הנביא באל רחבעם טכ ועיינ
בפתוך בעס שמעיה :

שמורת הנשים

אות אלה

אישמיראלדה , זל ההדיוט (רמ) נראה במקום שין סטך
ואלף לבסוף , אליגרא , אליגראיה :

אות בית

בונה , ב"ת שבוע , בעימה אחת ואם נכתבה אפי בדיטכד
בשתי שימות פסול , ואם נכתבה בתי אחת בדיטכד כער

אות גימל

גראסיה .

אות הדלת

דיאמונטי , עלי ההדיוט (רמ) נראה בלי ספק גיש לבתנו
כך נכתבה אחת כיון שבך שמה על האבן היקרה הידועה
בעס יהלום זל הספר הנז ואם לא נכתבה אלף אחר העס
נראה דאין להקפיד , עוד בסוף שמות האנשים טעם הרב
מוהרי חיות הביא זל עוד יש חלוקים ועניינים בשמות וטיקר
כטו שכתבתי לילך אחר לשון בני אדם ואין לחוש לחסרות
ויתרות כל כך או בעאר דברים ולזה נמצא לרוב בסדרי בנין
עניינים בכתובתן שכל אחד כתב כפי לשון מדינתו טכל
וכן כתב מהרש"א ובעל הלבוש :

אות החא

הנצח , עלי ההדיוט (רש) נראה לכתבו אצ"ה , והוא גם
חנה בלעז לשון איטלקי , ודוק .

אות הויו

וינטורה ,

אות הזין

סאפירה , כך כותבין בני ספרד ואם נכתבה בהם אין להקפיד
אבל בני רומניה כותבין זאפירה ואם נכתב באלף לבסוף
אין להקפיד , ובכל ענין בין לבני ספרד בין לבני רומניה אין
נכתב במשך או בזין כער או בשין

אות הפא

פאלומא , ואם כתב פאלומבא , כתב הריכל זל דכער
פאלומבא , ואם נכתבו עלשתן בהם לבסוף כער , עלי
ההדיוט (רש) נראה אם עינה בעלשתן דכער בין עכתב בלעז
בין עכתב בזין או פאלומא

אות הצדי

צפורה , חמר צב"ה .

אות הקרה

קלארה , ואם כתב הא לבסוף כער

אות השיק

שולטאנה , כתב הרב מהר"י מענדל זל אטם שכלען
תרנוס נכתב בשין שולטנה שולמן עלם עש מאמר שכלען
שבתוב בספריהם שהיא לשון ערב , ואי לכתוב בסוף כלעז
אבל נכתב בשין אינו מעבב , והחרי האלדיין נראה מדבריו בשין
ומחר אלף בין עית לבין , ובמזכרת הנניין כתוב באלף באטע
ומיים זל דאין הקפדה כפך בין נכתב מלא או חמר שניהם באטע
עב מקמרי הנו

אבות יודות

כ

ירחמאל במתם לטהר לך כותבין חסד יוד ולטהר לך כותבין
עלם ולעג יראה כדברי מטהר לך שיקר

ידידיה : יכתוב אותנו בצ' תיבות כשין תיבה אחת ויותר יהיו

נראין ב' תיבות עת יבדל

יהודה יהושע : אם העברש היה רגיל לחתום עתה יא באלף או
אזעע או יאודה כותבין אותם בהא אטף שהוא

רגיל לחתום באלף לא משניקן בחתימתו דמוטה הוא וטור
דעה שחתום באלף הוא לכבוד השם עלם לכתוב יה מעוכים

יעקב : אם כתב יטקוב עלם נחשור בדיטבד וכן שם אהרון

ועלם עלם ניו כער בדיטבד : וכן כעס טובדיה כער

בדיטבד : נכל היבא דעמטקא לן אם יש לכתוב עלם או חסר

לכתולה טט עדין לכתבו עלם ומעטא דכיון דכותבו עלם תקנת

הקריאה להורות על הטהרה : ואם מעטא השם עלם וכתבו

חסר יראה דהגמ פסול ואפי' הוא שטטה דחק :

אות העין והפה

עמינדב : פדה צור : לכתולה יכתוב אותם כשין תיבה א'

באופן שיהיה נראה תיבה אחת יותר

עשנ תיבות : ואם כתבם בתיבה א' לנשרי או בצ' תיבות לנשרי

כער : ואם כתבם בצ' שיעי יראה דהגמ פסול : וכל שטות דיע

להם א' מאותיות מצלפך בסוף תיבה כגון שם טוב יוס טוב מיטן

טוב או שם האשה בייז נינדא וכל כיוצא באלו הוא סיבה חזקה לכתו

בצ' תיבות וטט יקרב אותם שיהיו נראים קצת לתיבה אחת ויותר יהיו

נראין ב' תיבות עתה א'

אות השין

שז'תי : אף אם העברש חותם שבתאי באלף יראה לי דיכתוב לכתולה

שבת חסר אלף דמוטה הוא בכתובת שטו ולא משגתינן

עליה דהגמ שבעך אם חותם רהובן בהא מי כותבין קט צגמ